

ಲಷಕರಂಜಿ

ನವೆಂಬರ್ 2001

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಪ್ರಕಾಶ್

ಶಿವಕುಮಾರ್

ಅಣ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯರ್

ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಎಸ್ತ್ರಾಮೂರ್ತಿ

ವಿಜಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ಗೋಪಾಲಿ

ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00

ಸ್ಥಾಪನೆ : 1990

ವಾಸವಿ ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ ನಿಯಮಿತ

ಶ್ರೀ ಕನ್ಯಾಕಾಪರಮೇಶ್ವರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣ, 8ನೇ ಕ್ರಾಸ್
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003. ದೂರವಾಣಿ : 3447014
ಶಾಖೆ : ನಂ 4, ಸಂಜಯನಗರ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಬಡಾವಣೆ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 094. ದೂರವಾಣಿ : 3419780

**ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ನಿಮ್ಮ ಶುಭೋದಯಕ್ಕೆ - ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು**

ಭಾಗೀರಥಿ

ಗೌರಿಹಬ್ಬ, ಗರುಡ ಪಂಚಮಿ,
ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಪರವಾಗಿ ಮಂಗಳದ್ರವ್ಯಗಳಾಗಿ
ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತ ಹಣವನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡುವ ಯೋಜನೆ.
ನೀವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ
ಮೊತ್ತ ರೂ **600-00** ಮಾತ್ರ.

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಯೋತಿ ಠೇವಣಿ

ಇಂದು ನೀವು ತೊಡಗಿಸುವ
8,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು
20 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ **1,35,000**
ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಗದು ಪತ್ರ

ಕೇವಲ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣ
ದ್ವಿಗುಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿತ ಠೇವಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಶೇ
15ರಷ್ಟು ಆದಾಯ.

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಾರ್ಥಿ ಹಣ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ, ನಿಶ್ಚಿತಾಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ.

ರಾ.ಪ. ರವಿಶಂಕರ್
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎ.ಆರ್. ಆರುಣ್ ಕುಮಾರ್
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಎನ್. ಪಾರ್ವತಿ
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು

ಜೆ.ಪಿ. ಸುದರ್ಶನ್ ಗುಪ್ತ ■ ಡಾ|| ಪಿ. ಎನ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು ■ ವೈ. ವಿ. ಶಾಂತಮೂರ್ತಿ
ಕೆ.ವಿ. ಸುರೇಶ್ ಕುಮಾರ್ ■ ಸಿ. ಎನ್. ನಾಗೇಶ್ವರ ರಾವ್ ■ ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಎಸ್. ಸತೀಶ್ ■ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆ. ಎಂ. ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ■ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಪ್ರಸಾದ್ ■ ವಿ.ಎ. ಅಶ್ವಥ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು:	ಚಂದಾ ವಿವರ:
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.	ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 5.00
ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 60
ಸಂಪಾದಕ:	ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ : ರೂ. 500
ಶಿವಕುಮಾರ್	Ph: 3345259
ನಿರ್ವಹಣೆ:	email: aparanji@hotmail.com
ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	website: aparanjimag.com
ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್	
ವಿಳಾಸ: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003 (ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ)	

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪುಟ 19	ನವೆಂಬರ್ - 2001	ಸಂಚಿಕೆ - 2
ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	4
ಮೀಸೆಗೊಂದು	ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯರ್	8
ನಾಲಿಗೆಯ....	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	18
ಸರಸೂ ಸುಮ್ಮಾನ...	ಎಸ್ರಾಮೂರ್ತಿ	21
ಅರ್ಚಕರ ಸಂಭಾವನೆ...	ವಿಜಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ	26
ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ	ಗೋಪಾಲಿ	32
ಕ್ರಿಕೆಟರ್‌ನ....	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	37

● ಪ್ರಕಾಶ್

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಎರಡರಂದು ಗಾಂಧೀಜಿ
'ಹೇ ರಾಂ !' ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದರಂತೆ !

★ ★ ★

ಕೆ.ಎಂ.ಎಫ್ ಚುನಾವಣೆ; ಮತ್ತೆ 3 ವಾರ ಯೆಥಾಸ್ಥಿತಿ
- ಸುದ್ದಿ

ಹಾಲು ಒಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು !!

★ ★ ★

'ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸಾಧನೆ ಯಾವುದು ?'

“ ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ದೊಡ್ಡ ಸಾಲ ದೊರೆತಿರುವುದು”

ಸರ್ವಜ್ಞ ನಡುಗಿದನಂತೆ !!

★ ★ ★

ಉಗ್ರರ ಹಣದ ಮೂಲದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಡಲು ಪಾಕ್ ಆದೇಶ

- ಸುದ್ದಿ

ಹಾಗಲಕಾಯಿಗೆ ಬೇವಿನ ಕಾಯಿ ಸಾಕ್ಷಿ !

★ ★ ★

ಪಾಕ್ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಭಾರತ ಸಿದ್ಧ
- ಸುದ್ದಿ

ಮಾತಿಗಿಂತ ಕತೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು !!

★ ★ ★

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲು ದಳ್ಳುರಿ, ವೈಷಮ್ಯಗಳ ನಡುವೆ
ಕಿಡಿ ಹಾರಿಸಲು ಭಯ ಆಗುತ್ತೆ !!

★ ★ ★

ಜಾರ್ಜ್‌ಗೆ ಸಚಿವ ಸ್ಥಾನ ಸಂಭವ
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಪುನರಾಯಾನ್.....!!

★ ★ ★

ಕೊರವಂಜಿ - ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಹಾಗೂ

ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ ಸಾದರಪಡಿಸುವ

**‘ಹದಿನೆಂಟರ ಅಪರಂಜಿ’ ಸಮಾರಂಭ
ರಾ.ಶಿ. ಯವರ 96ನೇ ಜನ್ಮದಿನೋತ್ಸವ**

ಕೊರವಂಜಿ ಬರಹಗಾರ ಬಳಗದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ
ಸನ್ಮಾನಿತರು: ಸರ್ವಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ., ಟಿ. ಸುನಂದಮ್ಮ, ಎಸ್.ಎನ್.
ಶಿವಸ್ವಾಮಿ, ಹಾರ್ವಳ್ಳಿ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಹಾ.ರಾ.

ದಿನಾಂಕ: 10-11-2001

ಸ್ಥಳ: ಭಾರತೀಯ ವಿದ್ಯಾಭವನ, ವೇಳೆ: ಸಂಜೆ 6 ಗಂಟೆಗೆ
ಸರ್ವರಿಗೂ ಸುಸ್ವಾಗತ

“ಬೆಸ್ತ್ ಆಫ್ ಕೊರವಂಜಿ (ಎರಡನೇ ಕಂತು) ಬಿಡುಗಡೆ”

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

“ಈ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ನಮ್ಮ ಚರ್ಮದೊಳಗೇ ಹುದುಗಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟದೇರಿ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ರೂ ಅದರಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಇಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ನಾನು ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಕಛೇರೀಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಕೇಸ್ ವರ್ಕ್ ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಮರುದಿನ ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಪತ್ರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ದಾಖಲೆ ಪಡೆದು ಅವನಿಗೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಹೇಳಿ ಹೊರಬಂದೆ. ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ದಾರಿ ಪೂರ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅಳುಕು. ಅವನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೇನೋ ಅಂತ. ಅವನೇನು ಮೂರುಕಾಸು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಗಿಲ್ಟ್ ಫೀಲಿಂಗ್ ನನ್ನನ್ನ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಅಂತೀನಿ” ತೇಜಸ್ವಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆ ರಿಪೇರಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತೇಜಸ್ವಿ ದಂಪತಿಗಳು ಮನೆ ಆಚೆಗಿನ ಗರಾಜಿನಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದ್ದರು. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿನ ಗೇಟನ್ನು ಹಾದು ಅವರ ಕಾಫಿ ತೋಟದ ಕಾಲುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ನಡೆದು ಅವರ ಮನೆ ಸೇರಿದ್ದೆವು. ಪು ಅಂದರೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎಂದಿನಂತೆ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಜೊತೆಗಿದ್ದ. ತೋಟದಲ್ಲಿನ ಬಗಿನಿ ಮರವನ್ನು ಹಬ್ಬಿ ಬೆಲೆದಿದ್ದ ಮೆಣಸಿನ ಬಳ್ಳಿ, ಅದರ ಬುಡದಲ್ಲಿನ ಏಲಕ್ಕಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಹರಡಿದ್ದ ಕಾಫಿಗಿಡಗಳು, ಇವುಗಳ ನೋಟ, ನಮ್ಮ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಳಲಿದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ತಂಪು ನೀಡಿದ್ದವು.

“ಬಗಿನಿ ಹೆಂಡ ಅಂದ್ರೆ ಮಲೆನಾಡಿನ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಪ್ರಾಣ. ಪಾಟ್ ಲಕ್ ಪಾರ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದಿಲ್ಲದೇ ನಡಿಯೋದೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ...” ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ಸ್ಥಳಪುರಾಣ ಹೇಳುತ್ತಾ ನಡೆದಿದ್ದ. ತೇಜಸ್ವಿಯವರ ಮನೆ ಸೇರಿದಾಗ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತೂವರೆ.

ರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರು ಬಹು ಆದರದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಗೆ ಕರೆದು ಬೆತ್ತದ ಕುರ್ಚಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದರು. ನೀಲಿ ಜೀನ್ಸ್, ಬೂದು ಬಣ್ಣದ ಔಟ್ ಡರಿಸಿದ್ದ ತೇಜಸ್ವಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ರಿಪೇರಿ ಅಗತ್ಯ ಕುರಿತು ನನ್ನ ಆರ್ಟಿಟೆಕ್ಟ್ ಗೆಲೆಯನೊಂದಿಗೆ ವಿಚಾರವಿನಿಮಯ ನಡೆಸಿದ್ದರು. “ಮಾಡಿನ ಮರದ ತೊಲೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮೊಳೆ ಹೊಡೀಬೇಕಾದ್ರೆ ಸುತ್ತಿಗೇನೇ ಬೇಕಾಗಿರ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕೈಇಂದ ನೂಕಿದ್ರೇ ಒಳಕ್ಕೆ ತೂರಿಬಿಡ್ತಾ ಇತ್ತು., ಅಲ್ಲಾ ಈ ಗೆದ್ದಲು ಹುಳೂಗೆ ಅದೇನು ಅತೀಂದ್ರಿಯಶಕ್ತಿ ಅಂತೀನಿ. ಕಣ್ಣೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ್ರೂ, ನೆಲದ ಒಳಗಿಂದಲೇ ಅದೆಲ್ಲೋ ಮೇಲಿರೋ ಮರದ ತೊಲೇನ ಹೇಗೆ

ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಗೋಡೇ ಒಳಗಿಂದಲೇ ಕನ್ನ ಕೊರೆದು ತೊಲೇನ ತಲುಪಿಬಿಡುತ್ತೆ ನೋಡಿ” ಅಂತ ಶುರೂ ಮಾಡಿ, ಗೆದ್ದಲಿನ ಸೆನ್ಸಿಂಗ್ ಮೆಕೆನಿಸಂ ಕುರಿತು ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಆಗೋಅಷ್ಟು ಸರಕಿದೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ಮೂಡಿಗೆರೆಯಿಂದ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ “ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿದರೆ ಇಂಥೋರ ಮನೆಗೆ ಹಿಡೀಬೇಕಪ್ಪಾ ನಾಲ್ಕು ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಆಗುತ್ತೆ” ಅಂತ ಉದ್ಗರಿಸಿದ. ಗೆದ್ದಲು ಪುರಾಣ ಆದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಹನ್ನೊಂದರ ಘಟನೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿತು. “ನೀವೇನು ಹೇಳ್ತೀಯಾ?” ಅಂತ ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

“ಆಗಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯೂಎಸ್ 64 ಸ್ಯಾಮ್ ಆದಾಗ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಭವಿಷ್ಯದ ಗೋಪುರಗಳು ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಗೋಪುರಗಳಂತೆಯೇ ಕುಸಿದು ನೆಲ ಕಚ್ಚಿದವು. ನೆನಪಿದೆಯೇ ಶಿವು. If you take away the means of Life or life itself both are acts of terrorism, in my opinion. ಘಸ್ಸಿ ಮಹಮದ್ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕವಡೆ ಕಾಸಿನ ಬೆಲೇನೂ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಬ್ ಕಾಂಟಿನೆಂಟಿನಲ್ಲಿ. ಬದುಕಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕು ಮನೆ ದೋಚಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಒಲೆ ಹಚ್ಚೋಣ, ಸತ್ತರೆ ವೀರಸ್ವರ್ಗ ಅನ್ನೋರ ಹತ್ರ ನಾಗರೀಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾತಾಡಕ್ಕಾಗುತ್ತೆ ಹೇಳು. ಯೂಪೀಲಿ ಓಟು ಬೇಕು ಅಂತ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಮುದುಕರ ಹಣ ದೋಚಿದರೆ ಅದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ” ಅಂದ ಅವ.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರು ಒಂದು ಟ್ರೇಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕಪ್ ಟೀ ತಂದರು. ನಾನು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅವರಿಂದ ಟೀ ಕಪ್ ಪಡೆದು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಮೆಣಸು ಹಾಕಿದ ಬಿಸ್ಕೆಟ್ ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಟೀ ಪ್ರಿಯ. “ನಾನು ಡಾರ್ಜಿಲಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದ ಟೀಪುಡಿಯನ್ನು ಕಾಲು ಕೆ.ಜಿ. ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೆ. ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಅದನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅದನ್ನ ಖರ್ಚು ಮಾಡುಕ್ಕೇ ಮನಸ್ಸು ಬರ್ತಿಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಪರ್ಪ ಆದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೂಷ್ಟು ಹಿಡಿದು ತಿಪ್ಪೆಗೆಸೆಯಬೇಕಾಯ್ತು” ಅಂದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ. ಟೀ ತಯಾರಿಸುವ ವಿವಿಧ ಬಗೆಗಳ ಕುರಿತು ಸುದೀರ್ಘ ಚರ್ಚೆಯ ನಂತರ ತೇಜಸ್ವಿ ಉದಯೋನ್ಮುಖ ಬರೆಹಗಾರರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, “ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನ ಬಂದು ‘ಸಾರ್, ಇದೊಂದು ಲೇಖನ ಬರಿದೀನಿ, ಓದಿ

ನೋಡಿ, ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದೆ ತಿದ್ದಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಂತೆ ಪುಟಗಳನ್ನ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಪುಲ್ಕಾಪ್, ಕಾಮಾ ತಿದ್ದೋದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುಲ್ಲ. ಒಂದು ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಸತ್ತ್ವ ಬರೋದು ಬರಹಗಾರ ಇದರ ವಿಷಯಾನ ಪರಿಸರದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸೋ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಹೊರತು ಬರೆಯುವಾಗ ಅಲ್ಲ. ವಿಷಯಾನ ಕ್ಯಾಪ್ಷರ್ ಮಾಡೋವಾಗ್ಲೇ ತಪ್ಪು ಆಗಿಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರತ್ತೆ. ಅದನ್ನ ಹೇಗೆ ತಿದ್ದೋದು?" ಅಂದರು. ಮುಂದುವರಿದು "ಬರೆಯೋದು ಒಂದು ಲಲಿತ ಕಲೆ ಕಣ್ರೇ, ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಹಾಗೆ ಅತಿ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಪದಗಳ ಆಯ್ಕೆ, ಜೋಡಣೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೀತಿರ್ಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಬರೆದದ್ದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಓದಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋದು, ಕಾರಂತರ ಬರವಣಿಗೆಲಿ..." ಅನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಅವರು ಒಳಗೆ ಬಂದು, ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ನೀವು ಚಿಕನ್ ತಿಂತೀರಾ ತಾನೆ?" ಅಂತ ಕೇಳಿ ಅವನಿಂದ "ಓಹೋ ಅದಕ್ಕೇನು" ಅಂತ ಉತ್ತರ ಪಡೆದು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಅವರು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ತೇಜಸ್ವಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀವು ಚಿಕನ್ ತಿಂತೀರಾ ಅಂತಲ್ಲ. ನೀವು ಯಾವ ಜಾತಿ ಅಂತ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಈ ಜಾತಿ ಕುತೂಹಲ ಹೋಗಿಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಚಿಕನ್ ಬೇಡದೇ ಇದ್ರೆ ನೀವು ತಿನ್ನುಲ್ಲಾಪ್ಪ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇಳೋದೇನಿದೆ?" ಅಂದಾಗ ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ "ಹಾಗಲ್ಲಾ ಸಾರ್, ನಾನು ಚಿಕನ್ ತಿನ್ನದೇ ಇದ್ರೆ ಇನ್ನೇನಾದ್ರೂ ಸಸ್ಯಹಾರದ್ದು ಮಾಡಿಡಬೇಕಲ್ಲಾ ಅಂತ ಅವರು ಕೇಳಿದ್ರು. ನೀವು ಇಲ್ಲದ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ನನಗೆ" ಅಂದ. "ನೀವು ಏನೇ ಹೇಳಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವೋನಾದ್ರೂ ನನಗೆ ಈ ಜಾತಿಮತಗಳ ಕಟ್ಟಳೆ ಬೇಡ. ಅದರಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿ ಕೇವಲ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜೆ ಅಂತ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕರೆದುಕೊಳ್ತೀನಿ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲರೀ..." ತೇಜಸ್ವಿ ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಮರಳಿನ ಲಾರಿ ಡುರ್, ಡುರ್, ಅಂತ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. "ಶಿವಕುಮಾರ್, ನಿಮ್ಮ ಫ್ರೆಂಡ್‌ಗೆ ತೋಟ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ನೊಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ತೇಜಸ್ವಿ ಎದ್ದು ಹೋದರು.

ನಾನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಡಗೂಡಿ ಅವರ ತೋಟ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೂ ಹಚ್ಚ ಹಸಿರು ಕಣ್ಣನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿತ್ತು. ತೋಟದೊಳಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೊರೆ ಬಳುಕುತ್ತಾ ಹರಿದು, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೊಳವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿತ್ತು. "ಮೀನಿಗೆ" ಅಂತ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ರಾಜೇಶ್ವರಿಯವರು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪುರಿಯ ಚೀಲದಿಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪುರಿ ತೆಗೆದು ನೀರಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿದ. ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಮೀನುಗಳ ಒಂದು ಹಿಂಡೇ ಬಂದು

ಪುರಿಯನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೊಳವನ್ನು ಬಳಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದಾಗ, ಕೊಳದಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದ ನೀರು ಇನ್ನೊಂದು ತೊರೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಸೇರಿ, ಕಣಿವೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಹರಿದು ಪಕ್ಕದ ತೋಟವನ್ನು ಸೇರಿತ್ತು. ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮರಗಳು ಹಳೆಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಬಹು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಮೆಣಸಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಮರಗಳ ಕಾಂಡವನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂತೆವು. ಮರಗಳ ತುದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಮೋಡಗಳ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ಆಕಾರಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಬದಲಿದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತು ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಕರೀತಾವ್ರೆ” ತೋಟದ ಆಳಿನ ಕೂಗು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ತೇಜಸ್ವಿ ದಂಪತಿಗಳ ಆದರದ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸವಿದು ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೂಡಿಗೆರೆ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್ ಸೇರಿದೆವು. ತೇಜಸ್ವಿ ತಮ್ಮ ಮಾರುತಿ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದ್ದರು. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ “ಸದ್ಯ ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನ ಇದಿರಿಸಬಹುದು” ಅಂದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ. ನನಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ನಿಸಿತು.

– ಶಿವಕುಮಾರ್

“ಅಯ್ಯೋ
ನಿಮ್ಮೊಂದ್ ಹುಚ್ಚು
ಹುರುಳೀಕಾಯಲ್ಲಿ
ಅಂಥ್ರಾಕ್ಸ್
ಇರುಲ್ಲಾರೀ”

ಮೀಸೆಗೊಂದು ಮರ್ಯಾದೆ

- ಅಣ್ಣಾಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ಅಂದು ಶನಿವಾರ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಮೇಲೆ ಆಫೀಸಿಗೆ ಬಿಡುವು. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, ಊಟ ಮಾಡಿದೆ, ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಭರ್ಜರಿ ಊಟ ಮಾಡಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನನ್ನಾಕೆ ಈರುಳ್ಳಿ ಸಾಂಬಾರ್, ಬೇಳೆ ಸುಚ್ಚಿನ ಉಂಡೆ ಹುರಿದು, ಆಂಬೊಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ರುಚಿಯಾಗಿತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೆ. ನನಗೆ ಜರದಾ, ಸಿಗರೇಟು, ಸೇಂದಿ, ಬೇರ್ಯಾವ ಕೆಟ್ಟ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬಕಾಸುರನಂತೆ ತಿನ್ನುವುದು ಒಂದು ದುರಭ್ಯಾಸ. ನಾನೇನಾದರೂ ಹೊರಗಡೆ ತಿಂದು ಬಂದು, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನದಿದ್ದರೆ, ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ನನ್ನಾಕೆ “ಯಾಕ್ರೀ ಇವತ್ತು ಅಡಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ? ಏನು ಮರೆತೆ? ಉಪ್ಪು ಹುಳಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಕಿಲ್ಲ! ನನಗೇನು ಮರೆವು ಬಂತು!” ಅಂತ ಪೇಚಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು “ಮೈಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಏನೋ ಒಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಆದಿನ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಈಜಿಫೀರ್ ಮೇಲೆ ಒರಗಿ, ಫ್ಯಾನ್ ಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ಪೇಪರ್ ಓದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮೊಬೈಲ್ ಪೋನ್ “ಸಾರೇ ಜಹಾಸೆ ಅಚ್ಚಾ” ಹಾಡನ್ನು ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಮೊಳಗಿತು. ಪೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು “ಹಲೋ!” ಎಂದೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

“ಹಲೋ ಲೇಖಕ ಮಹಾಶಯರೇ! ಸಂತೋಷ, ಈಗ್ಲಾದ್ರೂ ಸಿಕ್ರಲ್ಲ?” ಎಂದಿತು ವಯಸ್ಸಾದವರ ಧ್ವನಿ.

“ನೀವ್ಯಾರು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ....!”

“ಹ್ಯಾಗಯ್ಯ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷ ಕಾಂಟಾಕ್ಟ್‌ಯಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ?”

“ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಾನ ಯಾರು ನೀವು?” ಎಂದೆ, ಅವರು ಏಕವಚನ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ.

“ನಾನು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವೇನಯ್ಯಾ - ನಿನ್ನ ಗೆಳತಿ ಗೀತಾಳ ಅಪ್ಪ!”

ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ, ಗೀತ, ಸಂಗೀತ, ಅಂತ ನನ್ನ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗೀತ ಯಾರು?! ನನ್ನ ಗೆಳತಿ! ಯಾರಿರಬಹುದು “ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದೆ ಗೊಂದಲದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ.

ನೀವು ಕೋಲಾರದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಲಿಲ್ಲವೇನೀ! ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಪೋಲೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಕೋಲಾರದ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ. ಫಿಲಿಪ್ಸ್ ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ!”

“ಅರೇ! ನನ್ನ ಜಾತಕಾನೇ ಹೇಳ್ತಾಯಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು?” ಅವರು ಏಕವಚನದಿಂದ ಬಹುವಚನಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದು ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ.

“ನಿಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಿಳೀ ಬಣ್ಣದ ಹೊಸ ಅಂಬಾಸಿಡರ್ ಕಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದಳಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಾ ಇದ್ದಳಲ್ಲ... ಅವಳ್ಯಾರು ನೆನಪಿದೆಯಾ?”

ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಸುರುಳಿ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಗೀತ ಕಾಲೇಜಿನ ಬೆಡಗಿ. ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಗೆ, ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಳು. ತಲೆಯಿಂದ ಹಿಮ್ಮಡಿವರೆಗೆ ಉದ್ದನೆಯ ಜಡೆ, ಮುಡಿತುಂಬ ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿದಿರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಿಳೀ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ, ಬಿಳೀ ರವಿಕೆ, ಬಿಳೀ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಬಿಳೀ ಟೇಪು, ಬಿಳೀ ಚಪ್ಪಲಿ, ಬಿಳೀ ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಬಳುಕುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗರು, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಜವಾನರೂ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಬ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಅವಳು ಯಾರ ಜೊತೆಗೂ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೃಂಗೇರಿ ಶಾರದೆಯಂತೆ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವದವಳು. ಬುದ್ಧಿವಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ. ಅವಳನ್ನು ಚುಡಾಯಿಸಲು ಯಾವ ಗಂಡಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಅವಳು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಪೋಲೀಸ್ ಎಸ್ಕಾರ್ಟ್ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಅವಳಿಗೂ ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ವೈಪರೀತ್ಯ. ಟೆಸ್ಟ್, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನಾನು ಫಸ್ಟ್ ಅವಳು ಸೆಕೆಂಡ್, ಸ್ಟೋರಿ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್, ಸಿಂಗಿಂಗ್ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್, ಡಿಬೇಟ್ ಕಾಂಪಿಟೇಷನ್ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರದು ಸ್ಪರ್ಧೆ...

“ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಮಗಳು ಗೀತ ವಿಷ್ಣುನ...!” ಎಂದೆ ಹೆದರುತ್ತಾ. ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ.

“ಅವಳೇ ಕಣಯ್ಯ... ನಾನೀಗ ರಿಟೈರ್ಡ್!” ಮತ್ತೆ ಏಕವಚನ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರು.

“ಸಾರ್! ಹೇಗಿದ್ದೀರಿ? ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ? ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು ನೋಡಿ! ನಾನು ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅಂತ ಒಂದ್ನಾತ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ಬಾರ್ತೇ...” ಎಂದೆ.

“ನೀನು ಹೊಬ್ಬೆಲೆ ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ. ಗಮನಹೀನಳಿ. ನಾನಾಥರು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲ. ಸಂಜೆಗೆ ಬದು ಗಂಟೆಗೆ ಜಯನಗರದ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಹಿಂಭಾಗದಾ” ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಫೋನ್ ದಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಆಯಿತು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯರ ಕರೆಗಳು, ನನ್ನ ಓದುಗ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಂದ ಪತ್ರಗಳು, ಫೋನ್ ಕರೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದರೆ ನನಗೆ ತುಂಬ ಗೌರವ. ಅವರು ನನ್ನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅದುವ ಅಥವಾ ಬರೆಯುವ ಒಂದೊಂದು ಮಾತು, ನನ್ನ ಅತಿ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಬರೆಯುವ ಉಲ್ಲಾಸ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತೆ. ಬರೆಯುವಾಗ ನನ್ನ ಬರಹನೆಗೆಯನ್ನು ಓದಿ ಮೆಚ್ಚುಪವರಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇನ್‌ಸೈಂಕ್ಟ್ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ತುಂಬ ಸತ್ಯದವರು. ಮಲೆನಾಡಿನ ಸಾಗರದಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಬರೆಯುತ್ತಾ “ನಾನು ಸಾಮಿಲ್ - ಫರ್ನೀಜರ್ ಪೋರೂಂ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮಗೆ ತೇಗ, ಬೀಜೆ, ರೋಸ್‌ವುಡ್, ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿ, ಫರ್ನೀಜರ್ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯ ತೋರಿದರೆ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಓದಿದ್ದೆ, ಅದೇ ಕತೆ ಬರೆದು ಇಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ದಾವೆ ಹಾಕಿ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದರು ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಕಳಕಳಿ ವನಗರ್ಥವಾಯಿತು - ಗೃಹಿಣಿಯೊಬ್ಬರು ಬರೆಯುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ ನಿಮಗಿಷ್ಟುವದ “ಹಯಫ್ರೀವ್” “ಬಿಸಿಬೇಳೆದಾತ್” “ಹಾಲ್ವಾಯಸ್” ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿ, ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ “ಹೋಗಲೇ, ಹೋಗಿ ಭರ್ಜರಿ ಊಟ ಮಾಡಲೇ!!” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೂ, ಮರುಕ್ಷಣ “ಪಾಪ! ಈ ಸಾಧ್ವಿ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಸತ್ಯದಯ ಸ್ನೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಭಾರತ ದೇಶದ ಗೃಹಿಣಿ, ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತಿ, ಗಂಡ, ಅತ್ತೆ ಮಾವ, ಸಹೋದರ - ಸಹೋದರಿ, ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದೇ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ! ಬಾಯಿ ಜಪಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯೇ!?! ನೋ! ಹೀಗಾಗಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಸಂಜೆ ಜಯನಗರದ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿ, ಅದರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀರಿನ ಚಿಲುಮೆ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಅಂಗಡಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟೆಯಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಂಗಡಿಗಳಿಲ್ಲ ಆ ಕೆಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರತ್ತು ಮಂದಿ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕುಳಿತು ಹರಟೆ

ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಪೇಪರ್ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿಯವನು ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಮೋಜು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಗುಂಪಿನಿಂದ ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರರು ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಅದೇ ದರ್ಜೆ, ಅದೇ ಗತ್ತು, ಮುಖದಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಂಪಗೆ, ಗಿರಿಜಾಮೀಸೆ ಹೊತ್ತು ಮುಖ, ಪ್ರೋಲೋಕ್ವಾಪ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪಾಕೆಂಗ್ ಸ್ವಿಚ್ ನೀಟಾಗಿ ಸೂಟು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಪೈಪ್. ನಗುತ್ತಾ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದರು.

ಅವರ ಪರಿಚಯ ನನಗೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. “ಬಾರಯ್ಯಾ ಕುಳಿತುಕೋ ಅಂದರು” ನಾನು ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. “ಮೀಸೆಗೊಂದು ಮರ್ಯಾದೆ” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿತ್ತು.

“ನೀವು ಏನೇ ಹೇಳಿ ಪುರುಷನಿಗೆ ಮೀಸೆವೇ ಪ್ರಧಾನ. ಮೀಸೆ ಇದ್ದರೇನೇ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸ್ಟೈಷಲ್ ಮರ್ಯಾದೆ” ಎಂದರು ಮೇಜರ್ ಮೇದಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಹುಲುಸಾದ ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿ. “ಹೌದೌದು!” ಎಂದರು ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರ್ ತಮ್ಮ ಗಿರಿಜಾ ಮೀಸೆ ತೀಡುತ್ತಾ.

“ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಮೀಸೆಯಿತ್ತೇ? ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಮೀಸೆಯಿತ್ತೇ? ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸೋಲ್ಲೇ?” ಎಂದರು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟರು.

“ಮೀಸೆ ಬಿಡುವುದು ದ್ರಾವಿಡರ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆರ್ಯರು ಮೀಸೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದರು, ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಪಾಂಡುರಂಗಿ.

“ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಕಾಲ ಬಿಡ್ರೀ, ನೆಹರೂಜೀಗೆ ಮೀಸೆಯಿತ್ತೇ? ರಾಜೀವ್ ಗಾಂಧೀಗೆ ಮೀಸೆಯಿತ್ತೇ? ಅಷ್ಟೇಯೇಕೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಣ್ಣಿನ ಮಗ ಗೌಡ್ರು ಮೀಸೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಜಾಜಾ ಅಟಲ್‌ಜೀ ಮೀಸೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಗೌರವ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಿಕ್ಕಾಯಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದರು ನಿವೃತ್ತ ಸಂಪಾದಕ ಜಯಕೀರ್ತಿಯವರು.

“ನಾನು ಹೇಳೋದನ್ನ ಮೊದಲು ಕೇಳಿ! ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿ!” ಎಂದರು ಗಂಭೀರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ದತ್ತಾರಾಯರು. ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರೊಲೀಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ದತ್ತಾತ್ರೇಯರಾಯರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ “ದತ್ತಾರಾಯ”ರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. “ದತ್ತಾರಾಯರು ತಮ್ಮ ಸರ್ವೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಸೆವಟಿಸ್ ಬ್ಲಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರಾರು ಬೇವನಾನುಭವಗಳ ಕತೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಮೊದಲು

ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿ ಅಂತ ಅನಕ್ಯ, ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ರಾಶಿ, ನಾಡಿಗೇರ ಕೃಷ್ಣರಾಯ, ಅರ್ಚಕ ವೆಂಕಟೇಶ್, ಮ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಇವರ ಜೊತೆ ಓಪಾದಿವ್ವಾರೆ, ಬೀಚಿ ಇವರಿಗೆ ತುಂಬ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತರವರ 'ಗಾಂಪರಗುರು' ನಾಟಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಾವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನಾಟಕ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು" ಎಂದು, ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರ್ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ದತ್ತೂರಾಯರು ತಮ್ಮ ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಗಂಭೀರಮೌನದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದರು - ದತ್ತೂರಾಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು:

ಆಗ ನಾನು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅರಕಲ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದೆ. ಅದೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಊರು. ನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೆದರುವ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ ಜನ. ಹೀಗಾಗಿ ಪೊಲೀಸಿನವರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಸಣ್ಣ - ಪುಟ್ಟ ಜಗಳಗಳು, ರಾಮನಾಥಪುರದ ಜಾತ್ರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳೋ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳೋ ಅರಕಲಗೂಡು ಮೂಲಕ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದಂತೆ ನೋಣ ಹೊಡೆಯುವ ಕೆಲಸ.

ಹಳ್ಳಿ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಪಟೇಲರು, ಪಣಗಾರರು, ಮನೆಗೆ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ತರಕಾರಿ, ಬೆಲ್ಲದ ಅಚ್ಚಿನ ಪಿಂಡಿ, ಅಕ್ಕಿಮೂಟೆ, ಕಾಳುಗಳು ಹೀಗೆ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ. ಮೂರು ತಾಸೂ ಕಾಖೀಬಟ್ಟೆ. ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲೆಸುವ ಖರ್ಚಿಲ್ಲ.

“ಆಹಾ! ರಾಮರಾಜ್ಯಸ್ವಾಮಿ” ಅಂದರು ಕಣ್ವಭಟ್ಟರು. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ದತ್ತೂರಾಯರು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಅಮಲ್ದಾರ್ ಶಂಕರಾಯರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಮರಾಯರು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟ್ ಗೋವರ್ಧನ್, ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ, ಇಷ್ಟು ಜನ ಒಂದು ಕ್ಲಬ್ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೆವು. ಟ್ರಾವಲರ್ಸ್ ಬಂಗಲೋವಿನ ಒಂದು ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ. ಚೆಸ್, ಕೇರ್, ಟೇಬಲ್ ಟೆನಿಸ್ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಂದು ಲೈಬ್ರರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಗೋಪಿನಾಥ್ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸೇರಿದರು. ಗೋಪಿನಾಥ್ ಹೆಬ್ಬಾಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸುಗಂಧ ಮತ್ತು ಔಷಧಿ ಸಸ್ಯಗಳ ಫಾರಂ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಅರಕಲಗೂಡಿನಿಂದ - ಹೆಬ್ಬಾಲೆಗೆ ಜೀಪಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾಟಕದ ಹುಚ್ಚು. 'ದೃಶ್ಯ ಕಾವ್ಯಮಂಟಪ' ಎಂಬ ನಾಟಕದ ತಂಡ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹಲವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ

ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ನಾವೂ ಅವರ ನಾಟಕ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರಾದೆವು. ಯಾಕಪ್ಪಾ ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೆ ಅಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು. ಮೊದಲನೆಯವ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಿ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದ. ಎರಡನೆಯವ ಎಂ.ಎ. ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಮನೇಲಿದ್ದ. ರಮೇಶ ಎಂ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ ತಂದೆ ಜೊತೆ ಮನೇಲಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ಇವನು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ ಇವನ ಜೊತೆ 'ಲತಾ' ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ಓದ್ತಾ ಇದ್ದಳು. ಅವಳನ್ನು ಇವನು 'ಲವ್' ಮಾಡಿದ. ಅವಳೂ ಇವನನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವಳಪ್ಪನಿಗೆ ಅವಳು ತುಂಬಾ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವನಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಇವನಿಗೆ ಭಯ.

“ಪ್ಯಾರ್‌ಕಿಯಾ ತೋಡರ್‌ನಾ ಕ್ಯಾ!” ಅಂತ ಹಾಡಿರುವುದು ಇಂತಹವರಿಗೇ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಅರಕಲಗೂಡಿನ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನ್ದಾರ್ ನಂದೀಶಪ್ಪನವರ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ಲತಾ. ಹೀಗಾಗಿ, ರಮೇಶ ಅರಕಲ ಗೂಡು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಲತಾ ಸಹ ಎಂ.ಎ. ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ರಮೇಶ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಬಂದರೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ - ‘ಮದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗ್ತಾನೆ’ ಅಂತ ಅವರಪ್ಪ ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ತೋರಿಸಿದರೂ ಒಪ್ಪಾ ಇರಲಿಲ್ಲ - ಕೊನೆಗೆ ಗೋಪೀನಾಥರು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು - ಅವರ ಕಷ್ಟ ನೋಡಲಾಗದೆ, ನಾನು ಮತ್ತು ತಹಸೀಲ್ದಾರ್ ಸೇರಿ ರಮೇಶನನ್ನು ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಫಾರಿನ್ ವಿಸ್ಕಿ ಕುಡಿಸಿದೆವು. ಅಮೃತ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ‘ಲತಾ’ ವಿಷಯ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟ. ನಾವು ವಿಷಯವನ್ನು ಗೋಪೀನಾಥ್‌ಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆವು. ಅವರು ಮಗನ ಮೇಲೆ ಕಿಡಿ ಕಾರಿದರು.

ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ, ‘ವಿಷಯ ಕೈಮೀರುವ ಮೊದಲು ನಂದೀಶಪ್ಪನವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳಿ’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದೆವು. “ನೀವು ಬನ್ನಿ” ಅಂತ ಕ್ಲಬ್ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಕರೆದರು.

ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ ಜಮೀನ್ದಾರ್ ನಂದೀಶಪ್ಪನವರು, ಚೌಚೌಬಾತ್, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಬೋಂಡಾ, ಬಾದಾಮಿ ಹಾಲು ನೀಡಿ ಉಪಚರಿಸಿದರು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಯಿತು. ರಮೇಶ ಕೂಡಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ನಂದೀಶಪ್ಪನವರು ನನ್ನನ್ನ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು, “ಏನೋ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀನಿ, ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಾಗಿಲಾಚೆಗೆ ನೂಕ್ತಾಯಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ತೊಂಭತ್ತೊಂಭತ್ತು ಭಾಗ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ” ಅಂದರು.

“ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಸೋಗಸಾದ ಸಂಬಂಧ!” ಎಂದು.

“ಪನ್ನಾಪು ನೀವು ಹೇಳೋದು - ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೀಸೆನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು.

ಗೋಪಿನಾಥ್ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ‘ಕ್ಲಡ್’ ಕಡೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಬಂದೆ. ರಮೇಶನಿಗೆ ಸಿಡಿಲು ಬಡಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ರಮೇಶನ ಗೆಳೆಯ ಗರಡಿ ಉಸ್ತಾದ್ ಪೈಲ್ವಾನ್ ನಾಗಪ್ಪನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತು ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ನಾಗಪ್ಪ - ರಮೇಶ ನಾಟಕ ತಂಡದ ಗೆಳೆಯರು.

“ಇಷ್ಟೇನಾ, ನಾಳೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಗರಡೀಗೆ ಬಾ! ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಎಂದ ನಾಗಪ್ಪ. ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ರಮೇಶ ಗರಡಿ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಕೆಲವು ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ರಮೇಶನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಗಿರಿಜಾಮೀಸೆ ಬಂತು. ದೇಹ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ. ಹಲವಾರು ಕುಸ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ. ಜಮೀನ್ದಾರ್ ನಂದೀಶಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಗದೆ, ಚಿನ್ನದ ಹಾರ ಹಾಕಿ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಒಂದು ಶುಭದಿನ ನಾನು, ಉಸ್ತಾದ್ ನಾಗಪ್ಪ ರಮೇಶನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳಲು ಜಮೀನ್ದಾರ್ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು.

ಉಪಹಾರ ಉಪಚಾರಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಪೈಲ್ವಾನ್ ರಮೇಶನ ಮದುವೆ ಮಾತು ತೆಗೆದ. ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಲತಾ ಮತ್ತು ರಮೇಶ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನೋ ಮಾತನಾಡುವುದು ಗಮನಿಸಿದೆ.

ಜಮೀನ್ದಾರರು, ನನ್ನನ್ನೂ, ಪೈಲ್ವಾನರನ್ನೂ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ಪೈಲ್ವಾನರೇ ನೀವು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಅಂತ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀನಿ. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅವನ್ನ ಬಾಗಿಲಾಚೆಗೆ ತಳ್ತಾಯಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ತೊಂದಲತ್ತು ಭಾಗ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ! ಅಂದರು “ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಹೋದಸಾರಿ ತೊಂದಲೆತ್ತೊಂದಲತ್ತು ಅಂದಿದ್ದೀರಿ” ಅಂದೆ.

“ಯಾಕೆ ಜಮೀನ್ದಾರರೇ, ಏನಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಶಾಗೀರ್ತ್‌ಗೆ?” ಅಂದ ಪೈಲ್ವಾನ್.

“ಖದೀಮ ವೀರಪ್ಪನ್ ತರಹ ಮೀಸೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡೋದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ರಮೇಶ ದೇವದಾಸ್ ತರಹ ಆದ. ಗಡ್ಡಬಿಟ್ಟ. ಕೂದಲು ಬೆಳೆಸಿದ. ಭ್ರಾಂತಿ ತುಂಬಿದ ಬ್ರಾಂದಿ ಕುಡಿದ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾದ.

ರಮೇಶನ ಕ್ಲಾಸಮೇಟ್ ಕಾಮ್ರೇಡ್ ನಂಬೂದ್ರಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಜಾರ್ನಲ್ಲಿ ಅವನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಗೋಳು ಕಶೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ “ಕ್ಯಾಪಿಟಲಿಸ್ಟ್ ಮುರ್ದಾಬಾದ್!” ಘೋಷಣೆ ಕೂಗಿದ ಕಾಮ್ರೇಡ್ - ಕ್ರಮೇಣ ರಮೇಶ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಸೇರಿ ಕಾಮ್ರೇಡ್ ಆದ. ಜಮೀನ್ದಾರರ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಯೂನಿಯನ್ ಲೀಡರ್ ಆದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ, ವೇತನ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಎಂದು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಹಾಕಿದ, ಸ್ಟೈಕ್ ಮಾಡಿದ - ಕೊನೆಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮಣೆದು ಕಾರ್ಮಿಕರೊಂದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ರಮೇಶ, ನಾನು, ಕಾಮ್ರೇಡ್ ನಂಬೂದ್ರಿ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳಿದೆವು. “ಕಾಮ್ರೇಡ್ ನಿಮ್ಮ ಮುಖ ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀನಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೆನ್ನೋ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಈ ದೇವದಾಸ್ ಮುಖದವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡೋಲ್ಲ” ಅಂದುಬಿಟ್ಟರು. “ಇವನ ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆ ನೋಡಿದರೆ ವಾಂತಿ ಬರುತ್ತೆ” ಅಂದರು.

ರಮೇಶ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆ ಬೋಳಿಸಿದ. ನಾಟಕದ ತಂಡ ಸಂಪ್ರಾಂತಿಗೆ ‘ಶಕುಂತಲ’ ನಾಟಕವಾಡಿದರು. ರಮೇಶನೇ ದುಷ್ಯಂತ. ನಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್‌ನವರು ಹೇಗೋ ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಲಠಾ ‘ಶಕುಂತಲ’ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ನಾಟಕ ಅಪಾರ ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು. ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರಮೇಶ ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಹೀರೋ ಆಗಿದ್ದ. ಲಠಾ ಸೂಪರ್‌ಸ್ಟಾರ್ ಆಗಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಕಾರು ಗೋಪಿನಾಥರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಾಂಬೂಲ, ಹಣ್ಣು ಹೂವು ಹಿಡಿದು ಜರತಾರಿ ಸೀರೆಯುಟ್ಟ ಹೆಂಗಳೆಯರು ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದರು. ಜಮೀನ್ದಾರರು ಜರತಾರಿ ಪಂಚೆ, ಶಲ್ಯ, ಸಿಲ್ಕ್ ಜುಬ್ಬ ಉಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ನಾನು ಗೋಪಿನಾಥರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರೇಕಾಳು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ಗೋಪಿನಾಥರು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ನನ್ನ ಮಗಳು ಲತಾಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಗ ರಮೇಶನಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡ್ಬೇಕು” ಅಂತ ಕೈ ಮುಗಿದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು ಜಮೀನ್ದಾರರು.

“ಇದೇನ್ನಾಮಿ ಹೊಸ ವಿಚಾರ” ಎಂದೆ ನಾನು ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ತಿನ್ನದೆ ಕೈಕೊಳೆದು.

“ನಮ್ಮ ಭಾವೀ ಅಳಿಯ ರಮೇಶ ಚಿಗುರು ಮೀಸೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿ ಆಹಾ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೆ! ರಾಜಕುಮಾರ್ ನೋಡ್ತಹಾಗೆ

ಆಗುತ್ತೆ. ಮೀಸೆ ಅಂದ್ರೆ ಗಂಡಸಿಗೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೊಂದ್ವಿಟ್ಟೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇವರದು Sublime love ಅಲ್ಲ True love ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಲವ್ ಈಸ್ ಗ್ರೇಟ್ ನೋಡಿ. ನನ್ನದೂ ಲವ್ ಮ್ಯಾರೆಜೇ ನನ್ನ ಮೀಸೆ ನೋಡೇ ನನ್ನ ಮಾವ ಹೆಣ್ಣು ಕೂಡಲು ಒಪ್ಪೊಂದಿದ್ದು" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕರು - ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕೆವು.

ಮುಂದಿನ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ರಮೇಶ ಮತ್ತು ಲತಾ ಇವರ ಮದುವೆ ಅದ್ವಾರ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ದತ್ತೂರಾಯರು ತಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

“ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ದೇಲೆ ಮೀಸೆಗೊಂದು ಮರ್ಯಾದೆಯಿದೆ ಅಂತ ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು!” ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ತೀರ್ಪಿತ್ತರು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ಜ್ ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು.

“ಹೌದೌದು - ನಿಜ ನಿಜ” ಎಂದು ಎಲ್ಲ ತಲೆಯಾಡಿದರು.

ರಿಟೈರ್ಡ್ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ರಹ್ಲಾದರಾಯರು ತಮ್ಮ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಚ್ ತೆಗೆದು ನೋಡಿ “ಟೈಮಾಯ್ತು! ಹೋಗೋಣ” ಎಂದರು. ಸಭೆ ಕರಗಿತು ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರರು “ನಶ್ಯ ಆಗೋಗಿದೆ. ತಂದ್ವಿಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರು. ದತ್ತೂರಾಯರು ಹುಸಿನಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ನೀವು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು” - ಎಂದೆ. ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ, “ಕಥೆ!! ಅದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು?” ಎಂದರು. “ಯಾಕೇಂದ್ರೆ - ಹೇಗೆಂದ್ರೆ ನಾನು ಕನಸುಗಾರ - ಕತೆಗಾರ” ಎಂದೆ.

“ಏನ್ಮಾಡೋದು ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನಿದ್ರೆ ಬರೋಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ನೆನಪುಗಳು ಕಾಡಿಸುತ್ತೆ. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳ್ಕೊಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಲು ಯಾರಿಗೆ ಬಿಡುವಿದೆ? ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಸಭೇಲಿ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕ ಹಚ್ಚಿ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಾರೆ ಹಾಗೇ ನಂಬಾರೆ. ನೀನು ಕತೆಗಾರ ಅನೀಯ. ಇದನ್ನ ಬರಿ. ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕಳಿಸು ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದೆ. ಪ್ರಕಟವಾದರೆ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಕಳಿಸು. ಪ್ರಕಟವಾಗದಿದ್ದರೆ ಬೈಯ್ಯಬೇಡ” ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಶ್ಯ ತರಲು

ಹೋಗಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರ್ ಬಂದರು. ದತ್ತಾರಾಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆವು - ಹೋಟೆಲ್ ಪವಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರ್ ಊಟ ಮಾಡಿದರು ನಾನು ರವೆದೋಸೆ ತಿಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದೆ.

“ಯಾಕ್ಸಾರ್ ಮನೇಲಿ ಊಟ ಮಾಡೋಲ್ವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಜೆ.ಪಿ. ನಗರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಯಿದೆ. ಕಾರಿದೆ. ಆಳುಕಾಳುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಒಬ್ಬಂಟಿಗ - ಅಡಿಗೆಯವನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೂರು ದಿನದಾಯ್ತು ಅದಕ್ಕೇ ಹೋಟೆಲ್ ಊಟ - ನನ್ನಾಕೆ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ, ತನ್ನ ಮಗಳು, ಅಳಿಯ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನೀಂತ ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟು, ಪರ್ಸಾನಿಂದ ಒಂದು ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ನನ್ನ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರ್ ಬಾಲ್ಯ ಗೆಳೆಯರು, ನನ್ನ ತಂದೆ ಲಾ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಆಗಿ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ ಸೇರಿದರೆ, ಸಂಪತ್ತಯ್ಯಂಗಾರ್ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮಾಡಿ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರು ಒಂದೇ ಊರಿನವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ನಿಕಟ ಪರಿಚಯ. ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೂ, ಗೀತಳಿಗೂ, ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರು ಕೈತುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ನೆನಪಾಯಿತು.

“ಈಗ ನನ್ನ ಕರೆಸಿದ್ದು ಯಾಕೆ ಅಂತ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನಮ್ರನಾಗಿ.

“ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ನೀನು ಕತೆ ಬರೀತಿರ್ತೀಯಂತಲ್ಲ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಅದನ್ನ ತರಿಸ್ತೀನಿ. ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷದ್ದು ಬೈಂಡ್ ಮಾಡಿ ಇಡ್ಲಿದ್ದೆ. ಹೋದಸಾರಿ ಬಂದಾಗ, ಗೀತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನೀನು ಆ ಪತ್ರಿಕೇಲಿ ಕತೆ ಬರೆಯುವ ವಿಷಯ ಹೇಳಿ. ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿಳಿಸಿದಳು. ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ಜನ ನಿನ್ನ ಕತೇನ ತುಂಬ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರಂತೆ. ಮುಂದಿನ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಕನ್ನಡೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರಂತೆ. ಈ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ವಿವರಗಳಿವೆ. ನೀನು ಪತ್ರ ಬರಿ. ನಾನು ಬರ್ತೀನಿ ತುಂಬ ಲೇಟಾಯ್ತು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ‘ಗುಡ್‌ನೈಟ್’ ಹೇಳಿ ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮನೆಯ ಕಡೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿದೆ.

★ ★ ★

ನಾಲಿಗೆಯ ಮಹಿಮೆಗಳು!

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

“ಆಚಾರವಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ!

ನಿನ್ನ ನೀಚ ಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಡು ನಾಲಿಗೆ” ||

ಎಂದು ಪುರಂದರದಾಸರು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ತುರಿಕೆ ರೋಗ ಬರುವುದುಂಟು. “ತುರಿಕೆ ಗಿಡ” ಅಂತ, ನಮ್ಮೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಚಿಕ್ಕ ಗಿಡವೊಂದಿದೆ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಈ ಗಿಡವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಟ್ಟಿದರೂ ಸಾಕು, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಂತೆ ತುರಿಕೆ ಬರುತ್ತೆ! ಚರ್ಮವ್ಯಾಧಿಗಳುಂಟಾದರೂ ತುರಿಕೆ ಬರುವುದಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲುಬಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತುರಿಕೆ ಬಂದಂತೆ ಅನೇಕರಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಮೂವತ್ತೆರಡು ಹಲ್ಲುಗಳೆಂಬ ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ, ಬಂಧಿಸ್ಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ನಾಲಿಗೆ ಎಂಬ ಅಂಗಕ್ಕೆ “ಬಾಯಾಲಾಜಿಕಲ್” ಕಾಯಿಲೆ ಬರುವುದುಂಟು!

ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಾಲಿಗೆ ತುರಿಕೆ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಈ ತುರಿಕೆ ಉಂಟಾದರೆ ನಾಲಿಗೆಯು, ಯಾರಿಗೋ ಯಾರ ಮೇಲೆಯೋ, ಪ್ರೇಮ-ಕಾಮವನ್ನೆಲ್ಲ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ರಸವತ್ತಾದ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿಯೇ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಇರುವ, ಬಾಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ರೋಗಗ್ರಸ್ಥರ ಮುಂದೆ, ಕಾರಿಕೊಂಡರೇ, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಆಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಯಿಲೆಯ ಅರ್ಥಾತ್ ದೌರ್ಬಲ್ಯದ ಪರಿಚಯ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುತ್ತದೆ “ಚಾಡಿಕೋರ” “ನಾಲಿಗೆ ತುರಿಕೆಯವಳೆಂದು” ಗುರುಗಳು, ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಬಿಡಿ! ಆಗಲೇ ನಿಯಂತ್ರಿಸದಿದ್ದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ - ಕಾಲೇಜ್ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಅದು, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಗಿಡದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ.

ಒಬ್ಬ ಅದ್ಭುತ ಭಾಷಣ, ಪ್ರವಚನ ಮಾಡಿದರೆ ಅಥವಾ ಲತಾ ಮಂಗೇಶ್ಕರ್ ಅವರಂತೆ ಸಂಗೀತಗಾರನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಕಂಡ ತಿಂಡಿ ಅಥವಾ ಸೊಗಸಾದ, ರುಚಿಕರವಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವವರ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕಂಡು, “ಅಬ್ಬಾ! ಆತನ ಜಿಹ್ವಾಚಾಪಲ್ಯವೇ”?! ಎಂದೂ ವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥದಿಂದ ಹೇಳುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಬರೆಯಹೊರಟಿದ್ದು, ಇತರರ ಬಗ್ಗೆ, ವಿವೇಕ ವಿಲ್ಲದೆ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಆಡುವ ಮಹಾನ್ ಕ್ರೂರ ಜಿಹ್ವೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾರಾಯ್ತೇ!

ನಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಕೀರ್ತಿ ಹಾಗೆ ದೊಡ್ಡದೇ ಇದೆ. ಪ್ರತೀ ವರ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಬಂದು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೂರಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ! ಆದರೆ... ಶಿಕ್ಷಕರೆಂಬ (ಅ) ಪವಿತ್ರ ಹುಲು ಮನುಷ್ಯರು, ಬಿಡುವಿನ ಪೀರಿಯಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಟೈಂಪಾಸ್‌ಗೆಂದು, ಬೇಡಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾತನಾಡಿ, ತಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ, ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿ ಗೌರವವನ್ನೂ ಹೊಲಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ, ನನಗೆ “ಅಯ್ಯೋ” ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವಿವಾಹಿತ ಶಿಕ್ಷಕರು (2) ಶಿಕ್ಷಕಿಯೊಂದಿಗೆ, ಹದಿನೈದರ ಎಳೆಯ ಹುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರೂ, ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಏನೋ “ಲಫಫಾ” ಇದೆ ಎಂದೇ ಊಹಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಕರು, ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಉರುಳಿ, ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಯುಗ ಬಂದರೂ, ಅದೇ ಜಿಹ್ವಾರೋಗವೇ ಇದೆಯಲ್ಲ! ಎಂದೂ ವಿಸ್ಮಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯೊಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಅಡುಗೆ ಮುಗಿಸಿ, ಅವರು ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ರೇಡಿಯೋ, ನ್ಯೂಸ್ ಪೇಪರ್ ಎಂದೆಲ್ಲ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ (ಹಿಂದಿನಿಂದ) ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅವರು “ಡೊಂಟ್‌ಕ್ಯಾರ್”!!

“ಕೇಳಿದಿರೇನ್ರೀ, ಆ ದಿಲೀಪ್ ಅವರ ಮಗಳು, ಪ್ರಾಜಕ್ತಾ ಕೆಳಜಾತಿಯವನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋದಳಂತೆ. ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಎಳೆದು ತಂದಾಗ “ನೀನು ನನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಅಪ್ಪನೇ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದಳಂತೆ. ಎಂದೆಲ್ಲಾ ರಾಮಾಯಣ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

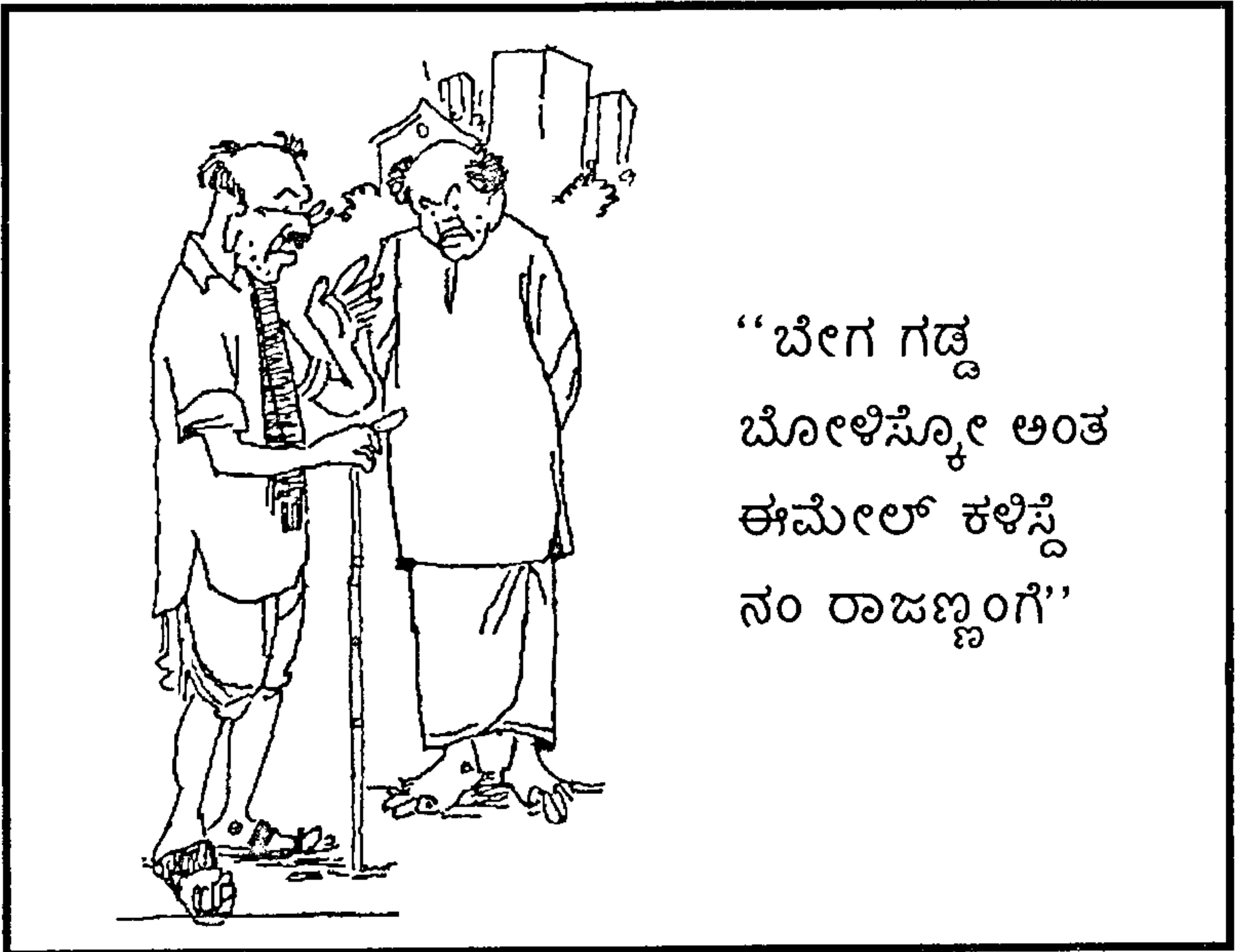
“ನನಗೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಈಗ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ. ಮಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಮೀಪಿಸಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ನಾನು “ನಿರಾಸಕ್ತಿಯೋಗದಿಂದ ನುಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಅವರ ಮುಖ ನೋಡಬೇಕು ಬಲೂನೊಂದು ಸೂಜಿಯಿಂದ ಒಡೆದಂತೆ “ಠುಸ್” ಎಂದು ಒಡೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ! ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ, ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಧಾಳಿಯಿಡುತ್ತಾರೆ ಬಿಡಿ! ಅವರಿಗೆ, ಅವರಂತಹ ನಾಲಿಗೆ ತುರಿಕೆಯವರ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ. ಹೇಳಿ-ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹ ಹಾಳೆ-ಪೆನ್ನಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರತು, ಜಿಹ್ವಾರೋಗಿಗಳಲ್ಲಂತೂ ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ!

ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದೂ-ಇದೂ ಗೀಚಿದಾಗ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಕಟವಾದಾಗ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಎಂ.ಓ. ಹಣವೂ ಬರುತ್ತೆ. ನೆರೆಮನೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಕುತೂಹಲ. “ಇವಳು ದಿನಾಲೂ ಉದ್ದ ಲಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಂತ ಪ್ರೇಮಪತ್ರ ಬರೀತಾಳೆ” ಎಂದು!! ಯಾರ ಪತ್ರ, ಹಣ ಬರುತ್ತೆ ಎಂದೆಲ್ಲ, ಸಿ.ಬಿ.ಐ. ಚೌಕಾಶಿಯನ್ನು ಅಂಚೆಯಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಯೂ ಪಾವನರಾದವರಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಲಿಗೆ ತುರಿಕೆ ಉಂಟಾದವರು ಮಾಡುವ ಭಾಸ್ಕರಿಯನ್ನೇ ಬರೆದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಹಾಭಾರತವೇ ಆದೀತು! ಡಾಕ್ಟರ್ ಇದ್ದರೆ, ನರ್ಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ, ಅನೈತಿಕ ಸಂಬಂಧ ಹೆಣೆದು ಕಥೆ ಕಟ್ಟುವುದು, ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಸ್‌ನೊಂದಿಗೆ, ನೌಕರಿ ಮಾಡುವ ಕ್ಲಾರ್ಕ್ / ಟೈಪಿಸ್ಟ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದೆ ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಿಯ ಓದುಗರೇ, ನಿಮ್ಮ ಆಸು-ಪಾಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಜಿಹ್ವಾರೋಗಿಗಳು, ಎಲುಬಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ರಸಸ್ವಾದನೆ ಮಾಡಲು ಬಂದರೆ, ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರಂತೆ ವರ್ತಿಸಿರಿ. ಆಗವರ ತುರಿಕೆರೋಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ. “ಹೌದಾ! ಪಾಪ! ಮುಂದೇನು?.... ಹೀಗೆಲ್ಲ ನೀವು ಉದ್ಗಾರ ವಾಚಕ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆಂದರೆ ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತು! ಒಂದು ತಾಸು, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿ, ಇಲ್ಲ-ಸಲ್ಲದ “ಬುರುಡಾಯಣ” ಕೊರೆದು, ತಲೆ ಚೆಟ್ಟುಹಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ವೆಬ್‌ಸೈಟ್, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್... ಹೀಗೆ ಏನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ, ನಾಲಿಗೆಯ ಚಾಡಿ ತುರಿಕೆ ರೋಗವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ, ರಿಮೋಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲರ್ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಅದೇ ಬೇಸರದ ಸಂಗತಿ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿವೇಕ, ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಲೇ ನಾಲಿಗೆ ರೋಗವನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು, ನೀವು ಏನಂತೀರಾ?!

“ಬೇಗ ಗಡ್ಡ
ಬೋಳಿಸೋ ಅಂತ
ಈಮೇಲ್ ಕಳಿಸ್ತೆ
ನಂ ರಾಜಣ್ಣಿಗೆ”

ಸರಸೂ ಸುಮ್ಮಾನ

- ಎಸ್ತಾಮೂರ್ತಿ

ರಂಗಣ್ಣ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲ ನಿದ್ದೆ ಕೆಟ್ಟ. ಗುಂಡೇಶ್ ದಡದಳ್ಳಿ ಛಾನ್ಸ್ ಆಫರ್ ಮಾಡಿದಾನೆ!! ಈ ವಿಷ್ಯ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳೋದೇ - ಬೇಡವೇ - ಅಂತ ಅಳೆದೂ ಸುರಿದೂ, ಕಡೆಗೆ 'ಧೈರ್ಯಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಾಧನಂ' ಅಂದುಕೊಂಡು ಹೇಳೇಬಿಟ್ಟ. ಎಲ್ಲಾ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸರಸು ಅಟ್ಟಕ್ಕೇ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಳು! ನಾಳೆ ಗಲ್ಲಿಗೇರಲಿರುವ ಖೈದಿಗೆ ಇವತ್ತು ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸಪ್ಲೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಸೂ ರಂಗಣ್ಣನ ಸಕಲ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸತೊಡಗಿದಳು. ಅವನಿಗೆ ಅವಾರ್ಡ್ ಬಂದಾಗಲೂ ಇಷ್ಟು ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ ಅವಳು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಗುಂಡಣ್ಣನ ಮೊಬೈಲಿಗೆ ಅವಳೇ ಫೋನ್ ಹೊಡೆದು, 'ಒಪ್ಪೊಂಡುಬಿಡಿ ಅಂದ್ರೇ' ಅನ್ನುವ ಆದೇಶದೊಡನೆ ಫೋನ್ ರಂಗಣ್ಣನ ಕೈಗಿತ್ತಳು:

'ಅಲ್ಲೋ, ಯಾರ್ರೀ ಅದು ... ಈಗಿನ್ನಾ ಲೇಡೀಸ್ ಇದ್ರಲ್ಲೀ', ಉತ್ತರ ಬಂತು.

'ಅದು ನನ್ನ ವೈಪು ಗುಂಡಣ್ಣ... ನಾನುಕಣಪ್ಪ, ರಂಗನಾಥ... ಮೊನ್ನೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಲ್ಲಾ ಸಂಪಿಗೆ ರೋಡಲ್ಲಿ... ಸೀರಿಯಲ್ ಶೂಟಿಂಗಿಗೆ ಬಾ ಅಂದ್ಬಲ್ಲಾ?'

'ಓ, ರಂಗಣ್ಣಾನಾ ಗುರೂ... ಈಗ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಜ್ಞ ಇದೀನಿ, ಡಬಿಂಗ್ನಾಗೆ... ನೀನು ಬತ್ತೀಯಾ ಅಂಗಾರೆ, ಏನೂ ... ಫ್ಯಾಮಿಲೀನೂವಾ? ಆಯ್ತು. ಒಂದೆಲ್ಲ ಮಾಡು.... ಆರನೇ ತಾರೀಕು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಆರುಗಂಟೆಗೆ ಕಾಮತ್ ಯಾತ್ರಿನಿವಾಸ್ ಎದುರುಗಡೆ ಬಂದ್ಬಿಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊಲ್ದಾದು.... ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಾಕಿಲ್ಲ, ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಆಸನಕ್ಕೇ ಓಯ್ತಿನಿ. ನೀನು, ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರ ಅಂತ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬತ್ತಾನೆ, ಅವನ್ನ ನೋಡು... ನಾನು ಏಳಿರ್ತೀನಿ, ನೀನು ಬತ್ತೀಯ ಅಂತ. ಎಲ್ಲಾ ನೋಡ್ಕೊಂತಾನೆ. ಒಂದ್ನಾಕು ದಿನಾ ಇನಿಸ್ಪೂಟಿಗೆ ರಜಾ ಏಳ್ಳಿಡು... ಸರಿಯಾ? ಓಕೇ ಗುರೂ, ಆಸ್ಸ ನೋಡಾನಾ.....'

ಸರಸೂ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ್ನೂ ಮೂರನೇ ತಾರೀಖು! ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ, ಹಿಡಿದು ಕೋಡಬಳಿ, ಕೊಬ್ಬಿಮಿಠಾಯಿ ತಯಾರಿಸಿದಳು, ಒಳ್ಳೇ ಹುಬ್ಬಳು ಕೊಂಡು ತಂದಳು. ರಂಗಣ್ಣನಿಗಂತೂ ಸುಗ್ಗಿ!

‘ಏನೊಂದ್ರೆ, ಇಂಥಾ ಪ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಇಷ್ಟು ದಿನಾಸೂ ಗುಗ್ಗು ಥರಾ ಇದ್ದಲ್ಲ! ಎರಡೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಂಥಾ ಬದಲಾವಣೆ ಆಯ್ತು!

‘ನಾನೆಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದೀನೇ?’

‘ನೀವಲ್ಲೇ... ನಮ್ಮ ಲೇಡೀಸ್ ಕ್ಲಬ್ಬಲ್ಲಿ! ಆ ಸೊಟ್ಟ ಮುಸುಡಿ ಜಯಾ ಇಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಪರಮೇಶ್ವರಿವರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಈಗ ಬಾಯಿತುಂಬ ಮಾತಾಡಿಸ್ತಾರೆ. ‘ಸೀರಿಯಲ್ ಹೆಸರೇನ್ರೀ? ನಿಂ ರೋಲು ಯಾವತ್ತು ಬರುತ್ತೇರೀ? ಅಂತ ಇಷ್ಟು ದಿನಾ ತಿರುಗಿ ನೋಡದೇ ಇದ್ದೋರೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಮಣೆ ಹಾಕೋರೇಯ’ ಎಂದು ಹಿಗ್ಗಿದಳು. ಸರಸೂವಿನ ತುತ್ತುರಿ ಬಲ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ ಅನ್ನಿ.

ಸರಿ, ಆರನೇ ತಾರೀಖು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮೂರು ಘಂಟೆಗೇ ಎದ್ದು ಕಾಫಿ, ಸ್ನಾನ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ, ರಿಕ್ವಾ ಹಿಡಿದು ಗಾಂಧೀನಗರ ತಲಪಿದಾಗ ಐದೂಕಾಲು! ಯಾವ ‘ಲಕ್ಷುರಿ’ಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ!

‘ಏನೊಂದ್ರೆ, ತಾರೀಖು ಇವತ್ತೇ ಅಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದೀರಿ ತಾನೇ? ಯಾಕೋ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ!’

‘ಈಗಿನ್ನೂ ಐದೂ ಇಪ್ಪತ್ತು. ಅರ್ಧ ರಾತ್ರೀಲಿ ಯಾರು ಬಂದು ಕಾಯ್ತಾರೆ, ನಿನ್ನ ತರಾ?’

‘ಹಂಗಿಸಬೇಡ್ರೀ,... ಅಪರೂಪದ ಛಾನ್ಸು ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕ ಇರೊಲ್ಲವೇ?’ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳ ಕಾಣದೆ ಎದುರುಗಡೆ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿ ಅಂಚಿನಲ್ಲೇ ಕಾಯುತ್ತ ದಂಪತಿಗಳು ಕುಳಿತರು. ಸುಮಾರು ಏಳು ಘಂಟೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಪಕ್ಕದ ಗಲ್ಲಿಯಿಂದ ಒಂದು ರಥೋತ್ಸವವೇ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತು ಹದಿನಾರು ಕಡೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಗ್ಗಾಗಿ, ‘ಸರ್ವ ವರ್ಣಮೇಳ’ವಾಗಿದ್ದ ಮುರುಕಲು ಬಸ್ಸೊಂದನ್ನು ಐದಾರು ಜನ ನೂಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ‘ಇಷ್ಪಾಟ್’ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಮ್ಮಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಡಬ್ಲ್ಯು.ಟಿ.ಸಿ. ಧಾಳಿಯನ್ನು ನೆನಪಿಸುವ, ಆ ಧೂಮಾಚ್ಛಾದಿತ ವಾಹನವನ್ನು ಹೊಟೆಲಿನ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕಲ್ಲುಗಳ ತಡೆ ಹಾಕಿದರು. (ಬ್ರೇಕು???!!!)

‘ಗಪೂರ್ ಬೈ ಇಂಜನ್ ಆನ್ ರಕ್ಟೋ ಉತರೋ, ನಾಪ್ತಾಕು ಜೈಯಿಂಗ್’ ಯಾರೋ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಚಾಲಕನ ಸಹಿತ ‘ಗ್ಯಾಂಗಿ’ನವರೆಲ್ಲ ಕಾಕಾ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಅದ್ಭುತವಾದ ಡೀಜಲ್ ಬಸ್ಸಿನ ಶಬ್ದ ಹಾಗೂ ಹೊಗೆಯ ಮೇಲೆ ‘ರಿಸರ್ಚ್’ ಮಾಡುವ ಸದವಕಾಶ ಲಭಿಸಿತು ಫಿಜಿಕ್ಸ್ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಮೂಡ್ ಬೇರೇನೇ ಇತ್ತು.

ಈ ಅವಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹಳಿಯುತ್ತ, ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಿರುವ ಸುಂದರ ಲಕ್ಷುರಿ ವಾಹನದ ಬರವಿಗೆ ದಂಪತಿಗಳು ಕಾಯುತ್ತ ಕೂತಾಗ, ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಹಳೇ ಮಿಲ್ಕಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಧೂಮಶಕಟದ ಬಳಿ ಸುಳಿದ - ಸಿಗರೇಟು ಎಳೆಯುತ್ತ ಸುತ್ತು ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳೂ ನೆಲಸಿದಂತಿದ್ದುವು. ‘ಇನ್ನೂ ಯಾವ ನನ್ನಗಾನೂ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲವೋ’ ಎಂದ ಅವನ ಸ್ವಗತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರಸೂ ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ತಿವಿದಳು.

‘ಈತನ್ನ ಕೇಳಿ ಅಂದ್ರೆ.... ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು’ ಎಂದಳು.

‘ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಜ್‌ಮಿ....’

‘ಯಾರ್ತೀ ಅದು...’

‘ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಗುಂಡೇಶ್ ದಡದಳ್ಳಿ ಅವರ ಕಡೆ ಬಸ್ಸು ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೆಯೇ ಗೊತ್ತಾ?’

‘ಓ... ನೀವೂ ಟೀಮಲ್ಲಿದೀರಾ?... ಬಸ್ಸು ಎದುರ್ಗೇ ನಿಂತಿರೋದು ಕಾಣಾಕಿಲ್ಲಾ?’

‘ಚಂದ್ರಾ ಅನ್ನೋರು....’

‘ನಾನೇಯ... ಪೊಡಕ್ಷನ್ ಇನ್‌ಚಾರ್ಜ್.... ಇಲ್ಲೇ ಕುಂತಿರಿ... ಇನ್ನೂ ಆರ್ಟಿಷ್ಟ್‌ಗೊಳು, ಕ್ಯಾಮರಾ, ಲೈಟು ಎಲ್ಲಾ ಬರ್ತವೆ... ಓ! ನನ್ನಗಾ ವೇಲು ಸೌಂಡ್‌ನೋನಿಗೆ ಹೇಳಿದನೋ ಇಲ್ಲವೋ!’ ಎಂದು ತರಾತುರಿಯಿಂದ ಧಾವಿಸಿದ.

‘ಸರಸೂ... ಈ ಲಕ್ಷುರೀನಲ್ಲೇ ಕಣೇ ನಾವು ಹೋಗೋದು’ ಎಂದ ರಂಗಣ್ಣ.

‘ಬಿಡ್ರೀ... ಏನ್ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ... ಸಣ್ಣದು ಪುಟ್ಟದು ಡ್ರಾಬ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೆ... ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೆದರೋಕಾಗುತ್ತೇ’.

‘ಸರಿ... ಹೋಗ್ಲಿ ನಡಿ ಒಂದು ಜೋಜು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದಾದರೂ ಬರೋಣ’.

ಬೇಸರ ನೀಗಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ‘ಲಕ್ಷ್ಮಿ’ಯ ಚಾಲಕ ವರ್ಗ (ನೂಕುವವರೂ ಸೇರಿ?) ಅಲ್ಲದೆ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು, ಹೆಂಗಸರು - ಕಲಾವಿದರು, ತಾಂತ್ರಿಕ ವರ್ಗ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ - ಜಮಾಯಿಸಿದ್ದರು.

‘ನೀವೂ ಟೀವಿ ಸೂಟಿಂಗ್‌ನೋರಾ?’ ಅಂತ ಒಬ್ಬಾತ ವಿಚಾರಿಸಿದ. ‘ಹೂಂ’ ಎಂದ ರಂಗಣ್ಣ, ಸರಸುವಿನೊಡನೆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದ.

ಕಾಲುಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೆಂಪೋರಿ ಕ್ಯಾಮರಾ ಮತ್ತು ‘ಕ್ಯೂ’ ಬಂದಿಳಿಯಿತು. ಚಂದ್ರ ಓಡಿ ಬಂದು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸೆಲ್ಯೂಟ್ ಹಾಕಿ ‘ಎಲ್ಲಾ ಬಂದಿದಾರೆ, ಸೌಂಡ್‌ನೋರು ಇಕೋ ಬಂದ್ರೆ’ ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಿರಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗ್ರಾಹಿ ಸಲಕರಣೆಗಳು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮಿನಿ ಟೆಂಪೋರಿ ಇಳಿದುವು. ಇನ್ನೊಂದು ಆಟೋ ಹೊತ್ತು ತಂದದ್ದು ಅಡಿಗೆ ಸಾಮಾನು, ಸರಂಜಾಮುಗಳು ಜೊತೆಗೆ ‘ಕುಕ್ಕರು’ಗಳು ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಮೂರಾಳು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ‘ಆಕ್ಟಿವೇಟ್’ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಅಭ್ಯಾಸಬಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೂ ವಾಹನದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರು. ಚಂದ್ರ ಸಿಗ್ನಲ್ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಸರಿ, ಜನಗಳೂ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಆಸನಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಅರೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದ ವಿವಿಧ ವಿಧ ಐಟಮ್ಮಗಳ ನಡುವೆ ತೂರಿಕೊಂಡರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಳಗೆ ಮೀನಮೇಷ ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಚಂದ್ರನ ಎರುದನಿ ಕೇಳಿಸಿತು.

‘ರಂಗನಾತ ಯಾರ್ರೀ’

‘ನಾನೇ... ಈಕೆ ಸರಸ್ವತಿ, ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿ’

‘ಗುಂಡೇಶೋರ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್?’

‘ಹೌದು’

‘ಬಂದಿದೀರಾ... ಓ, ಸರಿ, ಇಬ್ಬು... ಅಲ್ರೀ ಯಜಮಾನರ ತಾವ ರೆಕಮಂಡು ತಂದಿದೀರಾ! ಯಾಕೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿಲ್ಲಾ?’ ಎಂದು ಚಂದ್ರ ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿದ. ‘ಹೋಗ್ಲಿ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕಳಿ’. ಅವನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ ರಂಗಣ್ಣನ ರಥಾರೋಹಣ ಸರಸುವಿನೊಡಗೂಡಿ ನೆರವೇರಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು! ಗಂಟೆ, ಒಂಬತ್ತುತುಂಬಿ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳು.

ಚಂದು, ಒಂದು ಸಲ ತಲೆಗಳತ್ತ ದಿಟ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿದ.

‘ಎಲ್ಲಾ ಬಂದವ್ರೇನಪ್ಪಾ?... ಡೇ ವೇಲೂ, ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ರುಸಿಂಗ ಎಂಗೇಡಾ?’

‘ವಂದಿರ್ಕಾ ಸಾರ್’ ಉತ್ತರಿಸಿದವನು ವೇಲು ಎಂದು ವಿವರಣೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ.

‘ಗಪೂರ್ ಬೈ, ಚಲೋ ಜೈಯಿಂಗೇ’

ಎಂಜಿನ್ನು ಆನ್ ಆಗಿಯೇ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ನೂಕುವವರು ವಾಹನದೊಳಗಿನ ಒಂದೊಂದು ‘ನೂಕ’ನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಏರಿಕೊಂಡರು. ಚಾಲಕ ಬೀಡಿ ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟು ಗಾಡಿ ಗೇರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇ ತಡ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭೂಕಂಪದ ಅನುಭವ ಆಯಿತು. ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸಿದ ವಾಹನ ಪೈಟರ್‌ಜೆಟ್ ಸದ್ದಿನೊಡನೆ, ಆಮೆಯ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಮಂಗಲದತ್ತ ಸಾಗತೊಡಗಿತು.

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾರಲಿರುವ ಕೀರ್ತಿಪತಾಕೆಯ ಕನಸು ಕಾಣತೊಡಗಿದ ಸರಸೂ ಮನಸ್ಸು ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ, ಗುಂಡಣ್ಣನನ್ನು ಮನಸಾರೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿತು.

ಆಚೆ ಬೀದೀಲಿ
ಯಾವೋನೋ
ಒಸಾಮಾ ತರ ಗಡ್ಡ
ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಇದ್ದ
ಕಣ್ಣಾ, ಉಸಾರಾಗಿರು.

ಅರ್ಚಕರ ಸಂಭಾವನೆ

- ವಿಜಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ

ವಾಡಾ! ಆತ ಬಡವನು ಧಾರಿ ಸಂಸಾರ. ಮನೆ ಪುಂಡಾ ಮಕ್ಕಳು. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರತಿಗೊಬ್ಬ ಮಗಳು ಕೀರ್ತಿಗೊಬ್ಬ ಮಗ ಅಷ್ಟೇಕಾದ್ರೆ ಇವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಅಂತ ಕೇಳೋರಾ! ಬಹುಶಃ ಇವನು ಮದ್ದೆಯಾದಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿನ ಮನೆ ಪುಂಬಸ್ಕೊಂದ್ರಲ್ಲ ಹಿರಿಯರು ಆಗ ಎಂಬತ್ತೆಂಟರ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಇವನ ಅಜ್ಜಿ “ಎಂಟು ಗಂಡು ಕೂಸುಗಳನ್ನ ಹಡದು ಮನೆ ಬೆಳಕು ಮಾಡಮ್ಮಾ ತಾಯಿ” ಅಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮೈದಡವಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ್ರಲ್ಲಾ - ಅವರ ಮಾತನ್ನ ಸತ್ಯ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂತ ಪಣ ತೊಟ್ಟಿದ್ರೇನೋ ಅಂತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ಈಗಿದ್ದಿದ್ದು ನಾಲ್ಕು ಗಂಡುಗಳು ಮೇಲೆ ಆರತಿಗೇಂತ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಅಷ್ಟೆ! ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸೇರಿ ಎಂಟಾದ್ರೆ ಆತನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಜನರ ಸಂಸಾರ ಆತ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಆತ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕ. ಅಯ್ಯೋ! ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನು ಕೊರತೆ ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಹಣ ಸುರೀತಾರಲ್ಲೇ ಅಥವಾ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ತಾಪು ಮಹಾಪರಾಧ ಮಾಡ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೇನೋ ಅಂತ ಶಂಕೆ ಬಂದ್ರೆ ಸರಿ! ದೇವರ ಹತ್ರ ಬಂದು ಇದ್ದ ಬದ್ಧ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತಿ ಪಾಪ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅಂತ ರಾಶಿ ಹಣ ಹುಂಡಿಗೆ, ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಗೆ ಸುರಿಯೋಲ್ಲೇ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೊಳ್ಳದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತಾರೆಯೆ ಅರ್ಚಕರು! ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೆಂತಹ ಬಡತನ ಅಂತ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಬೇಡಿ.

ಅವರು ಪೂಜೆ ಮಾಡೋ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪಾಪ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು ಯಾರೂ ಬತ್ತಾಯಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಗೆ ಬೀಳ್ತಾಯಿದ್ದಿದ್ದು ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂದೋ ಎನೋ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ 5, 10, 20 ಪೈಸೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆದ್ರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಂತಹ ಕಾಯನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಥದೋ ಆಭರಣಗಳನ್ನ ಮಾಡಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುರಷ್ಟು ಲಾಭ ಸಂಪಾದ್ತೋ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಆ ಕಾಯನ್‌ಗಳೂ ಕಾಣೆಯಾದ ಕಾರಣ ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆ ಹಣ 25 ಪೈಸೆಗೆ ಏರಿತಾದರೂ ಈತನ ಕೈಗೆ ಆ ಪುಡಿಪಾಸುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೇಂದ್ರೆ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮುಜರಾಯ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ಮುಜರಾಯ್ ಇಲಾಖೆಯಿಂದಲೇ ಸೇವಕವಾದ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತ ದೇವಸ್ಥಾನದ ದಿಡ್ಡಿ ಬಾಗಲಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕೊಂಡು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇವನೇಡೆಗೆ ಕಾಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರುತ್ತಾ ಕೂತಿರೋವ. ಅಷ್ಟೊತ್ತರದ ಚೀಟಿಗಳು - ಆಗ ಈಗ ಅಂತ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕೂಡೋ ಬೆಣ್ಣೆ ಸೇವೆ, ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರಿ ಅಲಂಕಾರದ ಚೀಟಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಚೀಟಿಗಳೂ ಗುಮಾಸ್ತ ಸುಪರ್ದಿಲಿ. ಆ ಚೀಟಿಗಳ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಮಾಡೋದು, ಅದರ ಲೆಖ್ವು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳೋದು - ಮಂಗ್ಯಾರತಿ ತಟ್ಟೆ ಚಿಲ್ಲರೆಯಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೋಡಿಸಿ ಹುಂಡಿಗೆ ಹಾಕೋದು, ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಜೊತೆ ಹರಟೆ ಕೊಡೋದು ಈ ಗುಮಾಸ್ತನ ಕೆಲಸ.

ಅರ್ಚಕರ ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಮುಜರಾಯ್ ಇಲಾಖೆಯೋರು ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದ ಸಾವಿರದೈನೂರೋ ಎರಡು ಸಾವಿರವೋ ಸಂಬಳ. ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಬಳವಾದ್ದರಿಂದ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟಕ್ಕೂಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ನನಗದು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ನಾನದನ್ನ ವಿಚಾರಿಸೋಕೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿ. ಆದ್ರೆ ಮನೆನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿನ ಅಭಾವ ಮಾತ್ರ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶಾಕು ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಭಕ್ತರೆ ಅರ್ಚಕರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕಾಯಿಹೋಳು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಹಾ! ಅವರ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಾಯಿ ಚಟ್ನಿ ನಾನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ತಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನು ರುಚೀಂತೀನಿ!

ಅವರನ್ನ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮನೆಗೆ Special ಪೂಜೆಗಳಿಗೇಂತ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಾಯಿದ್ದುದ್ದೂ ಉಂಟು. ಆಗ ಅವರ ಮನೇಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಯಿ, ಬೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿ ದಕ್ಷಿಣೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವ್ರದ್ದೇ. ಅದರ ಮೇಲೇನೂ ಮುಜರಾಯ್‌ನೋರ ಹಕ್ಕು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಹೇಗೋ ಸಂಸಾರ ಕೂಗಿಸ್ಕೊಡಾಯಿತ್ತು.

ಅಂದು ವಿಪರೀತ ಶಿಖೆ. ಅರ್ಚಕರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬೆಳಗಿನ ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದು ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಾಯಿ ಚಟ್ನಿ ಅನ್ನ ಸಾರು ಉಂಡು ಮುಂದಿನ ಜಗಲಿ ಮೇಲೆ ಮಂದಲಿಗೆ ಹಾಸಿ - ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಬೀಸಣೆಗೆಯಿಂದ ಬೀಸೊತಾ ವಿಶ್ರಮಿಸ್ಕೊಡಾಯಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಿದ್ರೆ ತೆಗೆಯೋ ಹವಣಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಣ್ಣು ಎಳೆತಾಯಿದೆ. ಇನ್ನೇನು ನಿದ್ರೆ ಹತ್ತೇಕು ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತೊಂಡ್ತಂತೆ. 'ಮರ್ನಿಡಿಸ್ ಬೆಸ್' ಇರಬಹುದು ಅಂತಾರೆ ಅರ್ಚಕರು. ಅವರ ಮಾತನ್ನ

ನಂಬಬಹುದೋ ಬಿಡಬಹುದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಆಜಾನುಬಾಹು ಸಾಮಾನ್ಯರು ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಳಿದು ಬಂದ್ರಂತೆ. ನೀಟಾಗಿ ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಪ್ಯಾಂಟು, ಬಂದ್‌ಗಲ್ಲಾ ಕೋಟು. ಕೈಯಿನ ಹತ್ತು ಬೆರಳುಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ (ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು) ವಜ್ರ, ಕೆಂಪು, ಪಚ್ಚೆ ಉಂಗುರಗಳು - ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೋಲು - ಕೋಲಿನ ತಲೆ ಬೆಳ್ಳಿದು. ಒಳ್ಳೇ ರೀತಿ ಮನುಷ್ಯ. ಅವರ ಹಿಂದೆ ಇಳಿದವರು ಆತನ ಕುಟುಂಬವಿರಬಹುದು. ಗೇಣಂಚಿನ ಕಲಾಪತ್ತಿನ ಸೀರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರವಿಕೆ, ಮೈತುಂಬಾ ಬಂಗಾರ, ವಜ್ರ, ವೈಡೂರ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಗಿ, ನಿಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ - ಅವರ ಮಗ ಮತ್ತು ಸೊಸೆಯೇನೋ - ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನ ದಂಪತಿಗಳು ಇಳಿದರು. ಡಿಟ್ಟೋ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳು ಎಳೆ ದಂಪತಿಯರದ್ದೂ ಸಹ. ಆದರೆ ವಯೋಧರ್ಮದಿಂದಾಗಿ ಎಳೆಯವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ತಲೆಯ ಕೋಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಚಕರು ಬಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಈ ನೋಟ ನೋಡುತ್ತಾ ಯಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಹಿರಿಯ ದಂಪತಿಯರು ಹಿಂದೆ ಕಿರಿಯ ದಂಪತಿಯರು ಎಲ್ಲರು ಇವರ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ಸಂಭಾಷಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅದರ gist ಇಷ್ಟು. ಸತತ ತಪಸ್ಸಿನ ಬಳಿಕ ಹುಟ್ಟಿದ ಅಪರೂಪದ ಮೊಮ್ಮಗುವಿಗೆ ಖುದ್ದಾಗಿ ಅರ್ಚಕರೇ ಬಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದಾರ ಆಹ್ವಾನ. ಪದೇ ಪದೇ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಕಾರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

“ಆಹಾ! ವಿಧಿ! ನಿನ್ನ ಆಟವೇ! ನನ್ನಂತಹ ಕಡು ಬಡವನಿಗೆ ಮನೆ ತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳು. ಆ ಸಿರಿವಂತನಿಗೆ ಅಪರೂಪದ ಮೊಮ್ಮಗು. ಇದು ಸಂತಾನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿಯರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಟವೇ ಸರಿ!” ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು. “ಈಗಲಾದರೋ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವಳೇನೋ ಅದಕ್ಕೇ ಈ ಆಹ್ವಾನ” ಎಂದುಕೊಂಡು ಪಿತಾ, ಮಾತ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಈ ಸಂತೋಷ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಸಲು ಒಳಗೆ ಹೋದರು. ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕಾರು ಬಂದು ನಿಂತದ್ದನ್ನು ಕಂಡ ಈತನ ಪತ್ನಿ ತಲಬಾಗಿಲ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಗಲೇ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಕಿವಿಗೆ ಸಿಹಿ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಳು.

ಸಿರಿವಂತರ ಮನೆಯ ನಾಮಕರಣ - ಮೇಲಾಗಿ ಅಪರೂಪದ ಸಂತಾನ - ಇವರಿಗೆ ಅವರು ಕೊಡಬಹುದಾದ ಸಂಭಾವನೆ ಏನು ಸಣ್ಣದೇ - ಭಾರಿ ಮೊತ್ತವೇ ಇರಬಹುದು. ಪಂಚೆ ಜೊತೆಗಂತೂ ಮೋಸವಿಲ್ಲ. ಪತ್ನಿಗೆಂದು ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ ಕಣವನ್ನೂ ಕೊಡಬಹುದು. ಮತ್ತಿತರ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾಮುಗಳು

ಲೆಖ್ವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳಿಗಂದು ಔತಣಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಗಳು ಕೊಡಬಹುದು. ಪಾಪ! ಸಿಹಿ ಅಂದರೆ ಬೆಲ್ಲ - ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಯಸವೇ ಅವರುಗಳು ಕಂಡಿರುವುದು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸುಖವಿದ್ದೇಕೆ! ದಂಪತಿಗಳು ಕನಸು ಹೆಣದದ್ದೂ ಹೆಣದದ್ದೇ.

ನಾಮಕರಣದ ದಿನವೂ ಬಂದಿತು. ಅರ್ಚಕರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಡಗರವೋ ಸಡಗರ. ಅರ್ಚಕರು ಹಳೆಯದಾಗಿದ್ದರೂ ಚೊಕ್ಕವಾಗಿದ್ದ (ಪತ್ತಿ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಒಗೆದು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಚೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿನೀರು ತುಂಬಿ ಇಸ್ಮಿ ಮಾಡಿದ್ದು) ತಮ್ಮ ಮದುವೆ ಸಂಕಲಿಕೆ ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟರು. ಉತ್ತರೀಯ ಹೊದ್ದರು. ಸಣ್ಣ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣೆಯ ಮಾಲೆ ಧರಿಸಿದರು. ಹಣೆಯಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿ ಪಟ್ಟಿ ಬಳಿದರು. ಮಧ್ಯೆ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಗಂಧದ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟರು. ತುಸು ದೊಡ್ಡದೆನಿಸಬಹುದಾದ ಚೀಲವನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಅಣೆಯಾದರು. ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಕಾರೂ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರೂ ಸಹ ಇಣಕಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಂಗ್ಲೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅರ್ಚಕರ ಗುಂಡಿಗೆಯೂ ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಹಾ! ಅದೇನು ಬಂಗಲೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಂದ್ರನ ಭವನವೋ (ಹೋಟೆಲ್ ಇಂದ್ರಭವನ ಅಲ್ಲ; ದೇವತೆಗಳ ದೇವತೆ ಇಂದ್ರನ ಭವನ) ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ಅದೇ ತಾನೇ ಬಳಸಿರಬಹುದಾದ ಪೈಂಟು ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಸಿರು ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಆ ಅರಮನೆ. ತೋಟದ ಸೊಬಗೇನು! ಅಲ್ಲೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಕೊಳ. ಅದರಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂಸ ಜೋಡಿಗಳು, ತಾವರೆ ಹೂವುಗಳೂ - ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಲೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಹಾರಗಳು ನೀರಿನ ಕಾರಂಜಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಬಾಗಿಲಿಗೆ, ಕಿಟಕಿಗಳಿಗೆ, ಮರದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ದೀಪದ ಮಾಲೆ ಆ ಬಿಸಿನಲ್ಲೂ ಮಿಣಿ ಮಿಣಿ ಎಂದು ಕಣ್ಣಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಬಹುಶಃ ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಣೆಯಿರಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡರು ಅರ್ಚಕರು.

ಮನೆಯ ಒಳಗಡೆ - ಅರ್ಚಕರು ಗರ ಬಡಿದವರಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಕಣ್ಣೆಸೆದಕಡೆಯಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಕುರುಹು. ದೇವರ ಮನೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾರಾಯಣರ ವಾಸಸ್ಥಾನ. ತಮ್ಮೆತ್ತರದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ನೀಲಾಂಜನ ಶಾಂತವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಂದಾಸನ - ಚಿನ್ನದ ಪರಮಾತ್ಮನ ವಿಗ್ರಹಗಳು - ಮೂಕರಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈತನಿಗೆ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಆಜಾನುಬಾಹು ಸಾವುಕಾರರು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ

ಇವರನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಕೆರಿ ತೇಗದ ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಹೂವುಗಳ ನಡುವೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಆಪ್ತನೆಯಿತ್ತರು. ಆದ್ದರಲ್ಲಿ ಸಾವುಕಾರರ ಎರಡನೆಯ ಸಂತಾನವಿರಬಹುದು (ಆ ದಿನ ಇವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಬಂದ ಕೆರಿಯ ದಂಪತಿಗಳಂತೂ ಅಲ್ಲಿ) ಸಾಲಿಂಕೃತವಾಗಿ ಹಸೆಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತರು. ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಪುಟ್ಟ ಕಂದಮ್ಮ ಸಹ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರಂತೆ ಹ್ರಸ್ವ ದೀರ್ಘಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಘೋಷ ಮಾಡಿದರು. ಪೂಜೆಯಲ್ಲಾ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಿದರು. ನೆರೆದಿದ್ದ ಸಾಲಿಂಕೃತ ದಂಪತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಲಾಗಿ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅರ್ಚಕರು ದೀರ್ಘ ಸುಮಂಗಲಿಭವ! ಆಯುಷ್ಯಾನ್ವಭವ! ಎಂದು ತುಂಬು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು.

ಸಮೂಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದಂತೆಯೇ! ಅರ್ಚಕರು ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಅಲ್ಲೇ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಕ್ಕಿ (ಅಜ್ಜೀರಿರಬಹುದು) ಎರಡಚ್ಚು ಬೆಲ್ಲ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಎರಡು ಕಟ್ಟಿ ಉದ್ದನೆಯ ಬ್ಯಾಗು (ಜೊತೆಗೆ ತಂದಿದ್ದರಲ್ಲಾ) ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿದರು. ಹಾಗೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಿಂತರು, ಸಂಭಾವನೆ ಬರಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಜನ ಜಂಗುಳಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಹವಾರ ಜನರಹಿತವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಚಕರ ಇರುವು ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟದ ಹಾಲಿಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ! ಇವರ ಒಣಗಿದ ಕಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಲೋಟ ಹಾಲು ಉಪೂ ಬೇಡ! ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರೂ ಗಿಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಭೋಜನದ ಆಹ್ವಾನ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ! ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ಕಾದು ನಿಜಾಸಮೃದ್ಧವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೊರಾಂಗಣಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಮವಸ್ತ್ರದ ಡ್ರೈವರು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾದರೂ ಕಾಣಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರು. ಸರಿ!

ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾವುಕಾರರ ಆಪ್ತನೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ! ಅವರ ಭಾಗ್ಯವದು! ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರೂ ನಡೆದೇ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ಮ. ಯಾರು ಶಾನೇ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಲ್ಲರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗೇಟಿನಿಂದಾಚೆ ಬಂದರು. ಯಾರೂ ಇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ! ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದಾಗಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಜಲಪಾನ ಮಾಡಿಯಾದರೂ ಹೋಗಿ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸಾವುಕಾರರ ಸಂಸಾರ ಎಲ್ಲೊ ಅಂತರ್ಧಾನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸಮೂಹಂಭಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತುಸು ಕಾಫಿಯನ್ನು ಕುಡಿದಿದ್ದಷ್ಟೇ! ಮತ್ತೆ ತಿನ್ನಬಹುದಾದ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯಗಳ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ... ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದು ಪುಂಜಾಯಿತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ

ಮುನ್ನಡೆದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದಿರಬಹುದಷ್ಟೇ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಯಾರೋ “ಸ್ವಾಮಿಯೋರಾ” ಎಂದು ಕರೆದ ಹಾಗಾಯ್ತು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿ ನಿಂತರು. ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದಾಳಿರಬೇಕು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬಾತ, ಪ್ರಾಯಶಃ ಸಾಹುಕಾರರ ದೂರದ ಬಡ ಸಂಬಂಧಿ ಇರಬಹುದು. “ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸಂಭಾವನೆ ಸಾಹುಕಾರರು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಚೆನ್ನದ ಕಾಗದದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಕೈಗಿತ್ತರು. ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ಕಂಡ ತಕ್ಷಣ ಅರ್ಚಕರ ಸುಸ್ತಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ತಂಗಾಳಿ ಜೀಸಿದ ಅನುಭವ ಬೇಗೆ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದ ಸೂರ್ಯ ಮೋಡಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅವಿತಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿ ಮೈ ಮನವೆಲ್ಲಾ ತಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಕೆಲಕ್ಷಣ ಮುನ್ನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಗೆ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲಹೆಜ್ಜೆ ನಡೆದರು. ಮತ್ತೆ ನಿಂತರು. ಮತ್ತೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದರು. ಸಾಹುಕಾರರ ಕಡೆಯವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರೆಳೆದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಮರದ ತಂಪಿಗೆ ಬಂದರು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೂಗಿದರು. ಏನಿರಬಹುದು? ಚೆನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಅಂಜಹ ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಮ್ಮಿ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ! ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಮೆಲ್ಲಗೆ - ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ - ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಚೆನ್ನಾರಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ಆ ಪೊಟ್ಟಣದೊಳಗೊಂದು ಪೊಟ್ಟಣ. ಹೀಗೆ ಅರೇಳು ಚೆನ್ನಾರಿ ಪೊರೆಗಳನ್ನು ಎಳೆದರು. ಕೊನೆ ಪೊರೆ ಎಳೆದೊಡನೆಯೇ ಕಂಡರು ಬೆಚ್ಚಿದರು - ಕೋಪದಿಂದ ಹಲ್ಲನ್ನು ಕಟಕಟ ಕಡಿದರು - ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿಮಾಡಿ ಗಾಳಿಗೆ ಗುದ್ದಿದರು. ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಮರೆತು “ಘೂ!” ಎಂದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉಗುಳಿದರು. ಕಾಲಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಸಕಿದರು ಕೊನೆ ಪೊರೆಯ ಮೇಲೆ ನಗುತ್ತ ಪುಳಿತೆತ್ತು ಹೊಸ ಹೊಸ 5 ರೂ. ನಾಣ್ಯ ಅದು ಸಾಹುಕಾರರಿಂದ ಅರ್ಚರಿಗೆ ದೊರೆತ ದೊಡ್ಡ ಸಂಭಾವನೆ.

ಸೂರ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಆಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಾಹುಕಾರರ ಮತ್ತು ಬಡ ಅರ್ಚಕರ ಈ ಆಟ ತನ್ನ ಮೀಸೆಯ ತುದಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ನಗುವನ್ನು ಎಸೆದಿರಬೇಕು. ರೆಂಬೆಗಳ ಸಂದಿಯಿಂದ ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿಯೊಂದು ನಾಣ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು “ಫಳ” ಎಂದು ಹೊಳೆಯಿತು.

ಅರ್ಚಕರು ಕ್ಷಣ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಂತರು. ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಸೆದುಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದರು.

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ

ಹಾಸ್ಯಪುಷ್ಪ - ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

(ಪ್ರ: ತಾರಾ ನಾಗರಾಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 85, ಪುಟಗಳು 144, ಬೆಲೆ: 65/-)

ಕತೆ, ಕವನ, ಪ್ರಬಂಧ, ಕಾದಂಬರಿ, ಹಾಸ್ಯ, ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಕೈ ಆಡಿಸದಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರವೇ ಇಲ್ಲ! ಆಡುಮುಟ್ಟದ ಸೊಪ್ಪು ಅಂತ ಇದೇಯಂತೆ; ಆದರೆ ಬೇಲೂರು ಕೈ ಆಡಿಸದಿರುವ ಪ್ರಾಕಾರ ಉಹೂಂ... 'ಹಾಸ್ಯಪುಷ್ಪ' ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಎರಡನೇ ನಗೆ ಬರಹಗಳ ಸಂಕಲನ. ಮೊದಲನೆಯದು 'ಸೀಳುಗುಸಾಲು' ವಿನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ ಇದು ಓದುವುದಕ್ಕಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಬೇಲೂರು ಬರೀತಾರೆ ಅಂತ ಒಂದು ಜೋಕು ಇದೆ.

“ಹಾಸ್ಯಪುಷ್ಪ” ಇಪ್ಪತ್ತು ನಗೆ ಬರಹಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳೂ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಕಲಿತ ಕೃತಿ ಇದು. ದೈನಂದಿನ ಬದುಕುಗಳಿಗೆ, ಬದುಕಿನ ಘಟನೆಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಲೇಪನ ನೀಡಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಕಚಗುಳಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಶೇ. ನೂರರಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. 'ಸುಬ್ಬ'ನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ 'ಸುಬ್ಬ' ಕನ್ನಡ ನಗೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಲೇಖನಗಳ ಒಂದು ಪ್ಲಸ್ ಅಂಶ ಎಂದರೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಗುಣ. ಸಲೀಸು ಗುಣದೊಂದಿಗೆಯೇ ಹಿಮ್ಮಿಳಿತವಾಗಿರುವುದು ಸ್ವಚ್ಛ ಮನಸ್ಸಿನ ಯೋಚನಾ ಧಾಟಿ. ಸಬ್ಬತೆಯ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೂ ಮೀರದಿರುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಬರಹಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ.

ದೇಶಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ತುಂಬಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಬ್ಬನಿಗೂ ಐವತ್ತು ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಲಭಿಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕೈ ಹಿಡಿದಾಕೆಯ ಕಡಿವಾಣ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಲವು ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈತ ಆ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ

ತರಲು ಹೋಗಿ ತಾಪತ್ರಯ ಪಟ್ಟು ಅಸಹಾಯಕ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ. ಇದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಾತ ಸತ್ತು ಆತನ ಪತ್ನಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಹಣ ಬಂದುದಲ್ಲದೇ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಕ್ಕಾಗ 'ಇಂತಹ ಪುಣ್ಯ ಅದೆಷ್ಟು ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತೆ!' ಎಂದು ಸುಬ್ಬನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಕರುಬಿದಳಂತೆ. ಹೆಂಡತಿಯ ಈ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಏನು ಎಂದು ಸುಬ್ಬನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ!

'ಸೇವಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮ್' ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಯಜಮಾನ 'ಸೇವ್' ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಹೆಂಡತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಯ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಗಂಡನಿಗೆ 'ಸರ್‌ಪ್ರೈಸ್' ನೀಡಲು ಈತನ ಸೇವಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಕ್‌ಸೀರೆ ಕೊಂಡು ತಂದು 'ಷೇವಿಂಗ್' ನಡೆಸುತ್ತಾಳೆ.

ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷ ಆಗಿರುವ ನಾಗತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಷ್ (posh) ವಸ್ತುಗಳು ಅಟ್ಟ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಅಜ್ಜಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವಾಗುವಂತೆ ನೈಟಿ ಪಾಟಿಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಸೀರೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಜಡೆ ಒಂದುಜಡೆ, ಜೇನ್ನು ಟೀಷರ್‌ಟುಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಲಂಗ ದಾವಣಿ ಹೀಗೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಆದರೆ ನಾಗತ್ತೆ ಹೊಸ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವಳು. ನಾಗತ್ತೆ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನವೀನ ರೀತಿಯ ಡ್ರಸ್ಸು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾಳೆ, ಮನೇಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿರಬೇಕಾದರೆ ಕೇಬಲ್ ಟೀವಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಕೇಬಲ್ ಹಾಕಿಸುತ್ತಾಳೆ. ನೂತನ ಯುಗಕ್ಕೆ ತಾನೂ ರೆಡಿ ಅಂತ ರೂಪಿಸುತ್ತಾಳೆ. 'ನಾಗತ್ತೆ ನೈಟಿವಯ್ಡ್' ಈ ಸಂಕಲನದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಗೆಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಬ್ಬನ - ಸಲಹಾಸೇವೆ, ಪತ್ನಿ ಪ್ರೇಮ, ನೈಟ್‌ಬೀಟ್ - ವಾಹನಯೋಗ ಮೊದಲಾದ ಲೇಖನಗಳು ಸದಭಿರುಚಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗುತ್ತವೆ. 'ಹಾಸ್ಯಪುಷ್ಪ'ದ ಓದು ಒಂದು ಲಾಭದಾಯಕ ಅನುಭವವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯಲ್ಲದೇ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ ನಗು ರೂಪುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಪಳಗಿದ ಕೈಗಳು ಹಾಸ್ಯ ಹೇಗೆ ರಚಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನಲು ಈ ಕೃತಿ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಬೇಲೂರ್ ವೆಲ್‌ಡನ್! 'ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ'ದ ಸಂಚಾಲಕರಾಗಿಯೂ ವಿಜೃಂಭಿಸುವ ಬೇಲೂರು ಇಲ್ಲೂ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ.

- ಗೋಪಾಲಿ

**144 ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಿರತ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು
ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ
ಸೀಡೀ ರಾಮ್‌ಗಳು**

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2k1 (ಡಿಸೆಂಬರ್ 25, 2001) ರ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಹಿಂದೆ ನಡೆದ ವಿವಿಧ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ತುಣುಕುಗಳ
ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ವಿಸಿಡಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ
ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡಲಾಗುವುದು.

ಈ ಎರಡು ವಿಸಿಡಿಗಳ ಒಟ್ಟು ಬೆಲೆ 400/-ರೂ.ಗಳು

ಮುಂಗಡವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೀಡೀಗಳನ್ನು
ಕಾದಿರಿಸಲು 200/- ರೂ.ಗಳನ್ನು

ಅಪರಂಜಿ ಪ್ರಕಾಶನ

ನಂ. 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 003

ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವದಂದು
ಉಳಿದ 200/-ರೂ. ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸೀಡೀ ಗಳನ್ನು
ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರಸನಿಮಿಷಗಳ
ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

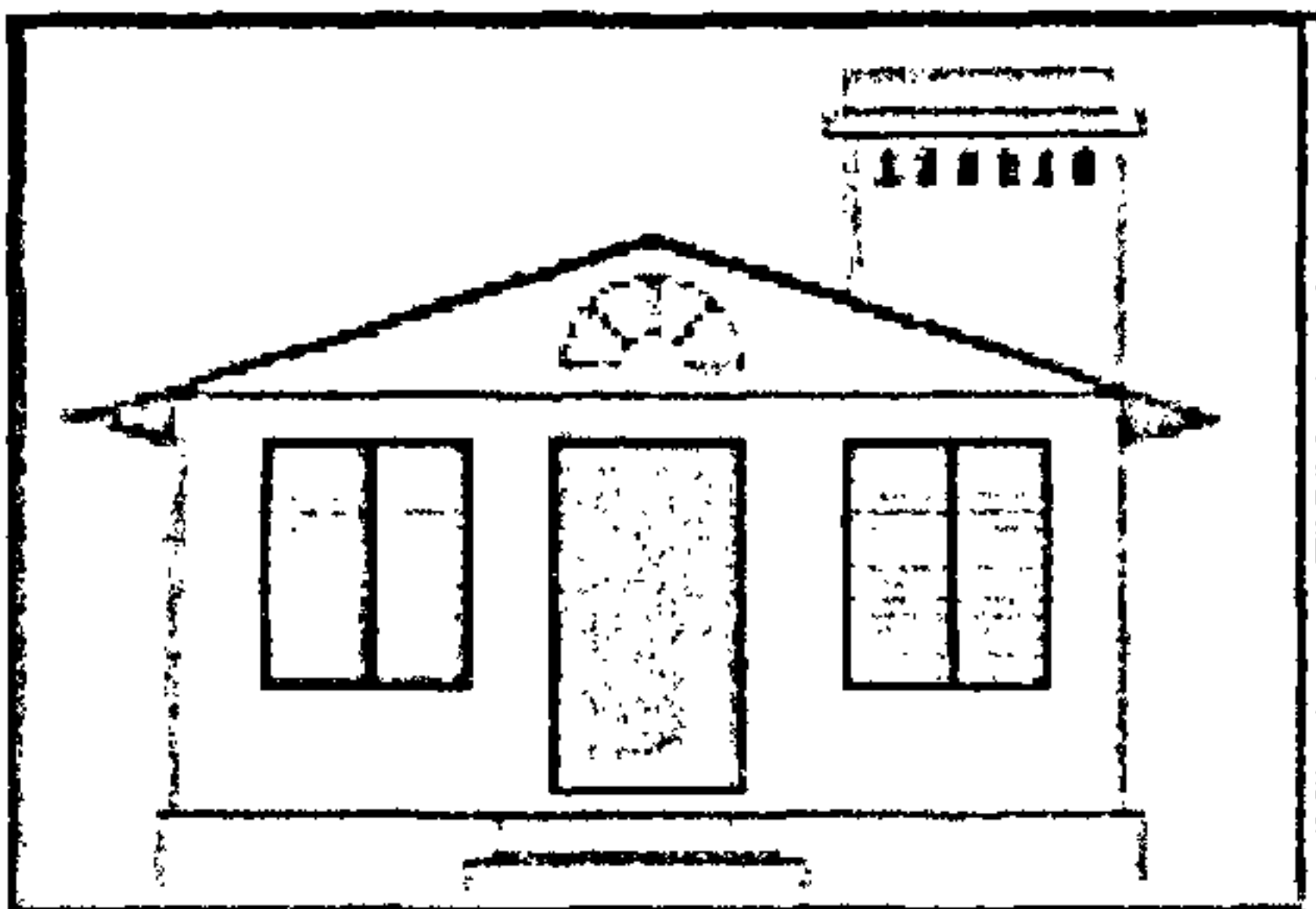
ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಕ್ಷೆ

ಹಾಸ್ಯ ಆಂದೋಳನವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ - ಸೀಡೀ ಕೊಳ್ಳಿ

OWNING A HOME IS
A ONE TIME DECISION.
THAT'S PRECISELY WHY
STATE BANK OF MYSORE
OFFERS THE BEST OPTIONS
IN HOUSING FINANCE.

Owning a home of your own is no more a dream. Especially when State Bank of Mysore is on your side with its range of Housing Finance Schemes to suit every need of yours. Starting from purchase to construction of new homes to repairs, renovation to extension of existing homes, State Bank of Mysore has the best finance options. What's more. When low processing charges, nominal interest, speedy disbursement of loans and flexible repayment facilities, your search for the best housing finance ends here.

MY BANK
HOUSING
FINANCE

State Bank of Mysore

Head Office : K.G. Road

Bangalore - 560 009

Website : <http://www.mysorebank.com>

Driven by customer satisfaction

ಹಾಸ್ಯಬ್ರಹ್ಮ - ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
ಸಾದರಪಡಿಸುವ

ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ 2 K1

ಸಂಸ್ಕರಣೆ - ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್

ದಿನಾಂಕ: 25-12-2001

ಸ್ಥಳ: ಎಚ್.ಎನ್. ಕಲಾಕ್ಷೇತ್ರ, ಜಯನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು:

ಬೆಸ್ತ್ ಆಫ್ ಕೊರವಂಜಿ (ಎರಡನೇ ಕಂತು) ಬಿಡುಗಡೆ
(ಮುಖ ಬೆಲೆ: ರೂ. 60/- ಅಂದಿನ ರಿಯಾಯಿತಿ ಬೆಲೆ: ರೂ. 50/-)

ಹಿಂದಿನ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಗಳ ರಸ ನಿಮಿಷಗಳ ಎರಡು ವಿಸಿಡಿ ಬಿಡುಗಡೆ

ಈ ಬಾರಿಯ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತ ನೀಡಲು
ಸುವರ್ಣಾವಕಾಶ ಮೂವತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ
ಪ್ರಾಯೋಜನೆ - ರೂ. 10,000/-

ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ - 3 ft. X 2 ft. ರೂ. 3500/-
5 ft. X 3 ft. ರೂ. 5500/-

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ

ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್
ಸಂಚಾಲಕರು
ದೂ. 3232849

ಎಂ.ಎನ್. ನರಕೇಸರಿ
ಸಂಚಾಲಕರು
ದೂ: 3499999

ಕ್ರಿಕೆಟರ್‌ನ ಬರ್ತ್ - 2

- ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟೆನಿಸ್‌ಬಾಲ್‌ನಿಂದ ಲೆದರ್ ಬಾಲ್‌ಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಮೋಟ್ ಆಗುವಾಗಲೇ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗನ ಭ್ರೂಣದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಆಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೆ ಅಲ್ಲವೇ. ಇದು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಅದರಲ್ಲೂ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟ ಆಡಿದವರ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿನ ಕ್ರಿಕೆಟಿಗನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಲೆದರ್‌ಬಾಲ್‌ಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಯಾವಾಗ ಸಿಗುತ್ತೆ? ಟೆನಿಸ್ ಬಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನ ಆಟ ನೋಡಿದ ತಜ್ಞ ಲೆದರ್‌ಬಾಲ್ ಆಡು ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು; ಅಥವಾ ಲೆದರ್‌ಬಾಲ್ ಆಡಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟದ ನಿಜವಾದ ಮಿಷಿ ಪಡಬೇಕು ಅಂತ ಆಟಗಾರನಿಗೇ ಜ್ಞಾನೋದಯ ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅಥವಾ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಾದರೆ ಬೇಸಿಗೆ ಶಿಬಿರ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಶಿಬಿರ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕೋಚಿಂಗ್ ಕ್ಯಾಂಪುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಈ ಆಸೆ ವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಾರು.

ಈ ಆಸೆ ಮೊಳೆತ ನಂತರ ನಿಮಗೆ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ತರಹದ ಅಪ್ಪಂದಿರಿಗೆ - ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗನೇ ಲೆದರ್‌ಬಾಲ್ ಎಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ, ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದೂ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಲೇ... ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ್ದು.

‘ನಿಮ್ಮ ಫ್ಯಾಕ್ಟರೀಲಿ ಅದ್ಯಾರೋ ಬೌರ್ವಿನ್‌ಸಾರ್ ಅಂತ ಕೋಚ್ ಇದಾರಂತೆ. ಅವರನ್ನ ಕೇಳಿದರೆ ಟೀಕೆಗೆ ಸೇರಿಸ್ಕೊತಾರಂತೆ. ಕೇಳೋಯಾ ಅಣ್ಣ?...’ ಅಂತ ನನ್ನ ಮಗ ಅವನು ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಿದ.

‘ಬೌರ್ವಿನ್‌ಸಾರ್ ಅಂತಲೇನೋ? ವಿಚಾರಿಸ್ತೀನಿ....’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದಾರು ತಿಂಗಳು ಮೊದಲು ಇವನನ್ನು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಅಂತ ಚೆನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗೆ ಬರಬಹುದು ಅಂತ ಬಂದಿತ್ತು. ಮಗನಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಷರಟು ಪ್ಯಾಂಟು ಹಾಕಿಸಿ, ನಾನೂ ಸಹ ಒಂದು ಷರಟು ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ಯಾಂಟು ಧರಿಸಿ ಹವಾಯಿ ಚಪ್ಪಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್‌ನ ಯಾವ ಸಂಭ್ರಮವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಎಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಆತಂಕದಿಂದ ಅತ್ತ ಇತ್ತ ಪರದಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪರದಾಟ ನೋಡಿದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಂಜಾತರು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ಎದುರಾದರು. ಅವರ ನನ್ನ ಮಧ್ಯೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. ನಾನು ಅವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಹರಕು

ಮುರುಕು ಬಟ್ಟರ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಅದರ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪ ಹೀಗಿತ್ತು.

“ಏನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೀ?”

“ಇವತ್ತು ಅಂಡರ್ ಸಿಸ್ಟೇನ್ ಟೀಂ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ನು ಅಂತ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದೆವು”

“ಯಾವ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು?”

“ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಕನ್ನಡ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ...”

“ಯಾವತ್ತಿನ ಪೇಪರು?”

“ಇವತ್ತಿಂದ...”

“ಯಾರು ಸೆಲೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಬಂದಿರೋದು?” ಅಂತ ನನ್ನ ಮಗನ ಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಏಕೋ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೆಳುನಗೆ ಹರಿದಿದೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಅದನ್ನ ಇಗ್ನೋರಿಸಿದೆ. ‘ಇವನು, ಇವನೇ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಬಂದಿರೋದು’ ಅಂತ ಮಗನನ್ನ ತೋರಿಸಿದೆ.

‘ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಂಗೆ ಆಡ್ತಾನೋ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

‘ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಂ ಇಲ್ಲ...’ ಅಂತಂದೆ. ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರೋಸೆಸ್ ಹೇಗೆ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದರು. ಶಾಲಾ ಟೀಂಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡುವವರಲ್ಲಿ ಆರಿಸಿದ ಅಟಗಾರರನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಅಂತ ಕರೀತೀವಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್‌ಗೆ ತಲುಪಿದವರನ್ನು ಆರಿಸ್ಕೋತೀವಿ ಅಂತ ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಸ್ಕೂಲ್ ಟೀಂಗೆ ಆಡಲಿ ಮೊದಲು ಅಂದರು.

‘ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಂ ಇಲ್ಲ...’ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ವಿವರಿಸಿದೆ.

‘ಯಾವುದಾದರೂ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಆಡಲಿ...’ ಅಂದರು. ನಂತರ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದರು. “ಬಿಳಿ ಪ್ಯಾಂಟು, ಬಿಳಿ ಷರ್ಟು, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಶೂಸು, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕಿಟ್ಟು ಇವೆಲ್ಲಾ ನೀವೇ ತರಬೇಕು” ಅಂದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ತೆಳುನಗೆ ಹರಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಮಗನ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಷರ್ಟು ನೋಡಿ ಅಂತ ಆಗ ಹೊಳೆತು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಬ್ಯಾಟು, ಕಿಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಸಾಗಬಹುದು ಅಂತ ಒಂದು ‘ವೇಗ್’ ಐಡಿಯಾ ಆಗಿತ್ತು. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯ ವ್ಯವಹಾರ ಅದು. ‘ಸರಿಸಾರ್’ ಅಂತ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮಗನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿದ್ದೆ. ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟು ನಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ಹೇಳಿಸಿದ್ದು ಅಲ್ಲಕಣೋ ಅಂತ ಮಗನಿಗೆ

ಹೇಳಿದೆ. “ನಮ್ಮಂತಹವರು” ಅಂದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನಂತರ ಆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನವರೇ ಕೇಕೆ ತಾರಾಪೂರ್ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯ ಆಟಗಾರರಾದ ಪ್ರಸನ್ನ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಂ, ರಾಹುಲ್ ದ್ರಾವಿಡ್, ರಘುರಾಮ್ ಭಟ್ ಅಂತಹವರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದರು ಅಂತ ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳುಗಳ ನಂತರ ತಿಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು.

ಈ ಎಪಿಸೋಡ್‌ನಿಂದ ಒಂದು ಅಂಶ ನಾನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದೆಂದರೆ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕೋಡುಗಳೆಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನವರು ಅಂತ. ಈ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬೌವಿನ್ ಸಾರ್ ಯಾರು ಇರಬಹುದು ಅಂತ ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ಬಿ.ಇ.ಎಲ್. ಗ್ರಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡಿದೆ. ಯಾವ ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್’ನವರೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಚ್ ಮಾಡ್ತಾರೇನೋ ಅಂತ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಲೇ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ನನ್ನ ಮಗ ‘ಬೌವಿನ್ ಸಾರ್ ಸಿಕ್ಕಿದರಾ? ವಿಚಾರಿಸಿದೆಯಾ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದ.

ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಒಳಗೆ ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎದುರಿಗೆ ಗೆಲೆಯ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಆತ ಬಿ.ಇ.ಎಲ್. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಮಿಗೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದವನು. ಬೌವಿನ್ ಸಾರ್ ಇವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ‘ನಿನ್ನೇ ನೆನೆಸ್ಕೊಂಡೆ’ ಅಂದೆ. ‘ಯಾಕೋ ಏನು ಸಮಾಚಾರ? ನಿಂಗೇನಾದರೂ ಬಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತೇನೋ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ‘ಬಾಕೀ ಪಾಕೀದಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರ. ಬೌವಿನ್ ಸಾರ್ ಯಾರು?’ ಅಂದೆ. ‘ಯಾವ ಬೌವಿನ್ ಸಾರು?’

‘ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕೋಚ್ ಅದ್ಯಾರೋ ಇದ್ದಾರಂತಲ್ಲೋ ಬೌವಿನ್ ಸಾರ್ ಅಂತ...’ ಅಂದೆ. ಆತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುಳ್ಳನೆಯ ಕೊಂಚ ದಪ್ಪನೆಯ ಆಸಾಮಿಯನ್ನು ಕರೆದ ಅವರು ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಮುಖ, ಮುಖದ ತುಂಬ ತುಂಬು ಮೀಸೆ ಅವರದ್ದು.

‘ನೋಡು ಇವರ ಹೆಸರು ಬೋರಲಿಂಗ ಅಂತ. ಇವರೇ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕೋಚು...’ ಅಂದ. ಬೋರಲಿಂಗ ಬೌವಿನ್ ಸಾರ್ ಆಗಿದ್ದರು ಅಂತ ಅರ್ಥ ಆಯಿತು. ಅವರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಮಾರನೇ ದಿವಸ ಹುಡುಗನ್ನ ಕಳಿಸಿ ಅಂದರು. ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪ್ಯಾಂಟು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಷರ್ಟ್ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಷೂ ಧರಿಸಿ ಬರಲಿ ಅಂದರು. ಸಂಜೆ ಮನೆಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಗನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಬಿಳೀ ಪ್ಯಾಂಟಿದೆಯಲ್ಲಾ ಅದನ್ನೇ ಹಾಕೋ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಕ್ಯಾನ್‌ವಾಸ್ ಷೂ ಇದೆ ಬಿಳೀ ಷರಟು ಕೊಡಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದೆ. ಅವನ ಸ್ಕೂಲು ಯೂನಿಫಾರ್ಮ್ ಆಗಿ ಬಿನ್ನಿ ಡ್ರೆಸ್ ಬಟ್ಟೆಯ ಒಂದು ಪ್ಯಾಂಟು ಇತ್ತು, ಕ್ಯಾನ್‌ವಾಸ್ ಬಿಳಿ ಷೂ ಸಹ ಇತ್ತು.

‘ಅಯ್ಯೋ ಆ ಪ್ಯಾಂಟು ಆಗೋದಿಲ್ಲದ್ದಾ, ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ಗೆ ಅಂತಲೇ ಬೇರೆ ಪ್ಯಾಂಟ್ ಇರುತ್ತೆ’ ಅಂದ.

‘ಷೂಸು?’ ಅಂತ ಕೆದಕಿದ.

‘ಕ್ಯಾನ್‌ವಾಸ್ ಷೂ ಹಾಕೋಂಡು ಹೋದರೆ ಓದಿಸ್ತಾರೆ...’ ಅಂದ.

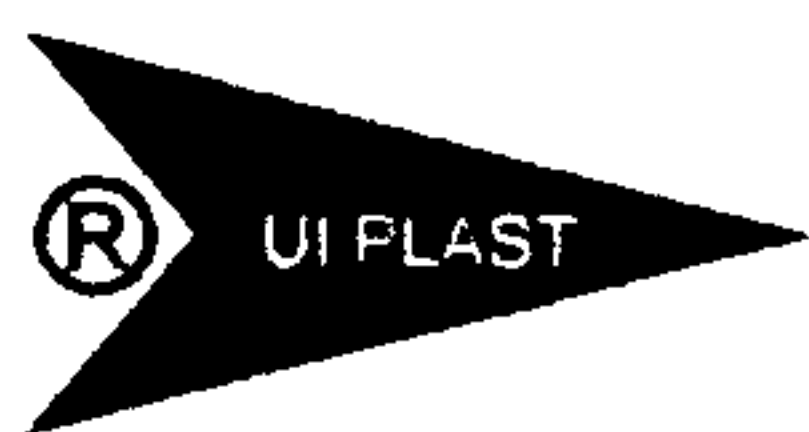
ಅವತ್ತು ಸಂಜೆ ಅವನನ್ನ ಸ್ಟೋರ್ಟ್ಸ್ ಅಂಗಡೀಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಮುನ್ನೂರು ಚಿಲಿಗೆ ಒಂದು ಜತೆ ಷೂ ತಗೊಂಡ. ನೂರತೊಂಬತ್ತಕ್ಕೋ ಇನ್ನೂರಿಗೋ ಒಂದು ಪ್ಯಾಂಟು, ನೂರೂ ಚಿಲಿಗೆ ಒಂದು ಟೀ ಷರಟು ಹೀಗೆ ಕೊಂಡ. ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಏಳೂರು ಕೈಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಪ್ಯಾಂಟು ಕ್ರಿಕೆಟ್ಟು ಪ್ಯಾಂಟು ನಾವು ಹಾಕೋ ಬನಿಯನ್ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟೊಂದಾ? ಅಂತ ಮನೆ ಸೇರಿದ ನಂತರ ಅವರಮ್ಮ ಕೇಳಿದಳು. ‘ಇದು ಚೀಪೆಸ್ಸು. ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಸಿಟೀಗೆ ಹೋದರೆ ಪ್ಯಾಂಟಿಗೇನೇ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಆಗುತ್ತೆ’ ಅಂದ! ಇವನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ಅಂತ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದೆ.

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲೀಗ್ ಮ್ಯಾಚಿನಲ್ಲಿ ನಂತರ ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಈಗ - ಅವತ್ತು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಏಳೂರು ಚಿಲ್ಲರೆ ‘ಚೀಪೆಸ್ಸು’ ಅಂತ ಅನಿಸಿದೆ. ಅದೂ ಬ್ಯಾಟು ಪ್ಯಾಡು ಅವೇನೂ ಕಾಸ್ಪ್ಯಾಂಸ್ ಇಲ್ಲದೇ ಬರೀ ದಿರಿಸಿಗೆ ಅವತ್ತು ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಇದು ಕ್ರಿಕೆಟಿಗನ ಆಟದ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತ. ಮುಂದೆ ಲೀಗ್ ಮ್ಯಾಚು ಆಡೋದು ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜ್ಯ ತಂಡಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯೋದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ವಿವರಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೊಂದರೆ ಕೊಂಚ ಪುಟ್ಟ ವಿವರ ಈಗಲೇ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ಗ್ರೂಪ್ 1 ರಿಂದ ಗ್ರೂಪ್ 5ರ ತನಕ ಐದು ವಿವಿಧ ಶ್ರೇಣಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಲೀಗ್’ ಪಂದ್ಯಗಳು ನಡೀತವೆ. ಗ್ರೂಪ್ 1 ರಲ್ಲಿ ಆಡುವ ತಂಡಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮ ಆಟ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿಯೇ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಪಡೆದಿರುತ್ತೆ. ಒಂದೊಂದು ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ತಂಡಗಳು ಅಂತ ಇರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಪಂದ್ಯ ಆಡುತ್ತವೆ. ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ತಂಡ ಮುಂದಿನ ದರ್ಜೆಗೆ ‘ಪಾಸ್’ ಆದರೆ ಕೊನೆಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ತಂಡ ಕೆಳದರ್ಜೆಗೆ ಹಿಂದೂಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದಿಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ ತಲೇಲಿರಲಿ. ಮುಂದಿನ ಹಂತ ಅದೇನು ಹಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಫೀಲ್ಡ್‌ಗೆ ಹೇಗೆ ನುಗ್ಗಬೇಕು ಅಂತ ಈಗ ತಿಳೀತಲ್ಲವಾ? ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವುದು ಹೇಗೆ ಅಂತ ನೀವು ಮತ್ತೆ ಸಿಕ್ತೀರಲ್ಲಾ ಆಗ ಹೇಳ್ತೀನಿ! ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಟಗಾರ ಹೇಗೆ ಬೋಲರ್ ಆಗಿ, ಬ್ಯಾಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಆಗಿ ಬರೋ ಫೀಲ್ಡ್‌ಮನ್ ಆಗಿ ಆಲ್‌ರೌಂಡರ್ ಆಗ್ತಾನೆ ಅಂದರೆ ಅದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಪುರಾಣ.

WE ARE MOULDING FOR THE LAST 29 YEARS,
COMPONENTS FOR ORIGINAL EQUIPMENTS SUCH AS
AUTOMOBILES, REFRIGIRATORS, VACCUM CLEANERS,
WATER PURIFIERS, HAND PUMPS, CONTROL PENALS
COMPUTERS. OH, THE LIST IS INCOMPLETE, IN ALL
THERMOPLASTICS PVC (RIGID & SOFT), ABS, PP,
DELRIN, POLYCARBONATES ETC. ETC.

TO THE FULL SATISFACTION OF CUSTOMERS,
HENCE WE ARE SURVIVING ALL THESE YEARS AND
HAVE GOOD REASON TO CONTINUE OUR SERVICE IN
THE NEXT MILLINIUM ALSO.

IF YOU ALSO NEED SOME PLASTIC PRODUCT
PLEASE LET US KNOW.

UI MOULDERS PRIVATE LIMITED,
5A, DIA, MAHADEVAPURA,
BANGALORE - 560 048.
MOBILE - 98450 11480.

HMT is No. 1 in watches*

Times have changed,
but our position remains the same.

At HMT, it has been our constant endeavour to craft world-class watches. Designed to make you feel special. The new range of fabulous watches bears ample testimony to this fact.

Buy an HMT-the No. 1 brand among watches.

 hmt
W a t c h e s

More than 100 million
satisfied customers

*The Economic Times Survey of India's Most Trusted Brands conducted by research agency ORG-MARG
Buy a genuine HMT Watch from an Approved Retail Outlet. Insist on Cash Memo & Guarantee Card.

■ MASS/HMT/2343-01

Printed by V.R. NATH for the Publisher KORAVANJI APARANJI TRUST. Published by KORAVANJI APARANJI TRUST, 36, 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore - 560 003. PRINTED AT RAVI GRAPHICS, 49, 4th Cross, SSI Area, Rajajinagar, Bangalore - 560 010. Editor : M. SHIVAKUMAR